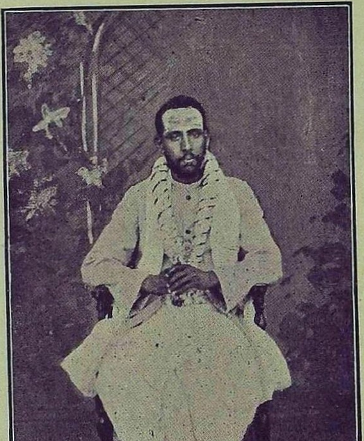

இறைவன் திருவடி நீழலெய்திய

இ. இராம. நடேசபிள்ளையவர்கள்.

உ

தமிழ்த்தாய் வாழ்க.

தமிழ்ப் பொழில்.

தஞ்சைக்

கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத்துத்

திங்கள் வெளியீடு.

சுக்கில ஆண்டு.

(1929—30.)

ஐந்தாம் துணர்.

பொழிற்றொண்டர்;

திரு. L. உலகநாத பிள்ளையவர்கள்.

திரு. R. வேங்கடாசலம் பிள்ளையவர்கள்.

தஞ்சைக்

கரந்தைக் கூட்டுறவுப் பதிப்பகத்தில்

அச்சிடப்பெற்றது.

கட்டுரை எழுதிய திருவாளர்களும் கட்டுரைகளும்.

மறைமலையடிகள்.

சைவ உணவுக்கு மாறுன சில கொள்கைகளின் மறுப்பு 1.

பண்டிதர், அ. கந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்.

அறிவுடை மறுமொழி 33.
சில தனிச் செய்யுட்கள். 119, 138.
சில புதுமைகள், 237.
குரங்கெறி விளங்காய், 267.

L. உலகநாத பிள்ளையவர்கள்.

குலோத்துங்கன் பிள்ளைத் தமிழ், 36, 167.
பதிபசுபாசப் பனுவல், 171.
குறிஞ்சிப்பாட்டின் பருப்பொருள், 401.

வீ. உலகவூழியரவர்கள்.

தமிழரும் ஆடையும், 41.
தமிழ்மொழியும் தமிழ்நாடும், 97.

இ. மு. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்கள்.

உள்ளம், 52.
உணவு, 109, 132.
பழக்கமும் வழக்கமும், 177.
செந்நீர், 318, 455.

T. V. சதாசிவப் பண்டாரத்தாரவர்கள்.

பாண்டியர் வரலாறு, 57.
திருமலை வெண்பா, 271.
திருக்கழுக்குன்றத்துக் கல் வெட்டுகள், 281.
கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும் சில தமிழ்ப்புலவர்கள், 379.
உலாக்கொண்ட மூன்று சோழ மன்னர்கள், 473.

ம. நா. சோமசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்.

அடம்பும் கடம்பும், 65, 321.
தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் தெய்வச்சிலையார் உரை, 201.
தமிழ் இலக்கணமும் தமிழ் நாட்டின் இல்லறவாழ்க்கை முறையும், 294, 365.

ஔவை, சு. துரைசாமிப் பிள்ளையவர்கள்.
மதுரைக்காஞ்சி யாராய்ச்சி, 71.
ஆர்க்காடு, 460.

அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளையவர்கள்.
உயிர்ப் பண்புகளும் வீட்டுவாயில்களும், 81.
கலித்தொகையும் நச்சினார்க்கினியரும், 121, 241.

இ. கோவிந்தசாமிப் பிள்ளையவர்கள்.
குமரகுருபர அடிகளும் அவர் நூல்களும், 89.

எம். எஸ். பூரணலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்,
தமிழ்ப் புதுவாண்டு, 117.
தமிழ்க் கொலை, 429.

பண்டிதர், ந. மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள்.
இளங்கிளை, 142.

கி. அரங்கராசன் அவர்கள்.
திருச்சுழியல் வெண்பா அந்தாதி, 143, 385.

சாமி. சிதம்பரனாரவர்கள்.
சிந்தையின் சிறப்பு, 155.

ஊ. சா. வேங்கடராம ஐயர் அவர்கள்.
நடுத்தரக் கல்வி முறையின் மறு அமைப்பு, 161.
காவிரிப்பூம் பட்டினம், 335.
தமிழறிவு குறைந்திருப்பதேன்? 434.

சாமி. வேலாயுதம் பிள்ளையவர்கள், B.A., L.T.
உடல் இயலும் உடல் நலவழியும், 183, 305, 344, 365, 408.
தமிழ் மறை, 193, 199.

வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள்.
திருவள்ளுவர் திருக்குறள் பாயிர ஆராய்ச்சி, 232, 329, 447.

E. R. அங்கப்பா அவர்கள்.
இலவசக் கட்டாயக் கல்வியின் இன்றியமையாமை, 441.

தஞ்சைத் தமிழ் மக்கள் கூட்டத்தின் முடிவுகள், 86.

உ

புத்தாண்டு வாழ்த்து.

வாழியிவ் வுலகே! வாழியிவ் வுலகே!
வான்மழை பொழிக! வளம்பல சிறக்க!
அரசன் மெய்ந்நலம் அடைந்தெழுந் தோங்குக!
கல்வியும் செல்வமும் மல்குக நிலத்தே!
பிணியும் மிடியும் பெருநிலத் தகல்க!
பழையன தம்முட் பிழையன கழிக!
புதியன தம்முள் மதியன புகுக!
தாய்நாட் டன்பும் தாய்மொழி யன்பும்
கண்ணிரண் டென்ன நண்ணுக எவர்க்கும்!
பிறப்புறு பேதமைப் பிரிப்பழிந் தொழிக!
அன்பெழுந் தோங்க அனைவரும் ஒன்றுக!
தெய்வங் கொள்கை சிறந்தெழுந் தோங்குக!
நங்கள் கரந்தைச் சங்கத் தொளிரும்
கல்விச் சாலையும் கவின்றரு பொழிலும்
பெருநிதிச் சீட்டும் பிறையென வளரத்
தமிழ்ப்பெரு மக்கள் தம்முளம் கொள்க;
ஆர்வநன் மொழியொடு சால்வன தருக!
சுக்கில என்னும் தூயபுத் தாண்டிஃ
தன்பரீர்! எவர்க்கும் அனையநல் வாழ்வும்
தருகெனப் பரவுதும் தமிழ்த்தா யடியே.

கரந்தைத்
தமிழ்ச் சங்கம்,
சுக்கில, சித்திரை. } த. வே. உமாமகேசுவரன்.

பிழையுந் திருத்தமும்.

4	33	scientific	Scientific
5	30	chronological	chorological
10	14	இவன்	அவன்
11	26	கொலை தொழிலால்	கொலைத் தொழிலால்
16	19	மூட்டுப்பூச்சி	மூட்டுப்பூச்சிக்
18	20	பார வண்டி	பாரை வண்டி
21	9	என்பால்	எம்பால்
26	22	அல்லவென்பதூஉம்	அல்லனென்பதூஉம்
28	33	Care	Carl
29	19	காணுது	காணுதும்
30	26	வேட்ட	ஆரியர் வேட்ட

உ

தமிழ்ப் பொழில்.

தஞ்சை, கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் திங்கள் வெளியீடு.

துணர் ரு	சுக்கில—சித்திரை.	மலர் க.

சைவ உணவுக்கு மாறுன சில கொள்கைகளின் மறுப்பு.

பல்லாவரம், பொதுநிலைக்கழக ஆசிரியர்,
மறைமலையடிகள் எழுதியது.

ஒரு சாரார், 'உயிர்களைக்கொன்று அவற்றின் ஊனை விற்பவர்களுக்கே பாவம் உண்டாம், அதனை வாங்கி உண்பவர்க்குப் பாவம் இன்று' எனக் கூறுநிற்பர். விலைக்கு விற்கும் ஊனை வாங்குவார் எவருமே இலராயின், அதனை விற்பாரும் அதன் பொருட்டு உயிர்களைக் கொல்வாரும் இலராதல் சிறுமகாரும் உணர்வரல்லரோ? இவ்வியல்பினை நன்கு தெளியவைத்தற்கே தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனர்,

"தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும்
விலைப்பொருட்டால் ஊன்தருவார் இல்"

என்று அருளிச்செய்தார் என்க.

இனி, மக்களின் பற்களமைப்பு ஊன் உணவு கொள்ளுதற்கு ஏற்றதாக இருத்தலால், அவர்கள் ஊன் தின்பது குற்றமாகாதென்பார் கொள்கையினை ஆராய்வாம். முன்பற்களின் ஓரமாய் இருபுறத்தும் மக்கள்வாயில் அமைந்துள்ள நான்கு நாய்ப் பற்களுங் கூரியனவாய் இருத்தலால், அவை ஊனைக்கிழித்துத் தின்பதற்குத்தான் கருவியாக அமைக்கப்பட்டன வென்பது அவரது கருத்து. ஊனையே தின்று உயிர்வாழும் நாய் பூனை ஓநாய் புலி சிங்கம் முதலிய விலங்குகளின் பற்களெல்லாம் முற்றுங் கூர்மையாய் இருக்க, மக்களுக்குமட்டும் நான்கு கூர்ம்பற்கள் இருத்தல் ஏன் என்று அவர் ஆராய்ந்து பார்ப்பாராயின், சைவ உணவுப் பண்டங்களிலேயே, முந்திரிக்கொட்டை வாதுமைக் கொட்டை தேங்காய் முதலான வன்பொருள்கள் இருத்தலின், அவற்றைக் கடித்து நறுக்கித்தின்பதற்குக் கருவிகளாகவே அந் நான்கு கூரிய நாய்ப்பற்களும் மக்கள் வாயினுள் அமைக்கப்படலாயின என்னும் உண்மை விளங்காநிற்கும். மக்கள் ஊனுணவு கொள்ளுதற்கே பிறந்தவர்களாயின், அவர்களின் வாயில் தட்டைப்பற்களே இல்லாமல் எல்லாம் நாய்ப்பற்களாகவேயல்லவோ அமைக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். பெரும்பாலும் மக்கள் வடிவினை யொத்திருக்கும் வாலில்லாக் குரங்குகளும், பெருங்குரங்குகளும், காட்டுமனிதனுங்கூட மக்களுக்குள்ள தட்டைப்பற்களும் ஓத்திலுள்ள நான்கு நாய்ப்பற்களும் உடையனவாயிருந்தும், அவை ஒரு சிறிதும் இறைச்சி தின்னாமற் காய் கனி கிழங்குகள் கொட்டைகள் முதலான சைவஉணவுப் பண்டங்களையே தின்னக் காண்கின்றோம். ஆகவே, மக்களுக்குள்ள கூரிய நாய்ப்பற்கள் நான்கும், மரக்கறி யுணவிலேயே வன்பண்டங்களாய் இருப்பவைகளைக் கடித்துப்பிளந்து தின்பதற்காக வகுத்து அமைக்கப்பட்டனவே அல்லாமல்; மற்றைச் சிற்றுயிர்களைக் கொன்று அவற்றின் தசையை உண்பதற்காக அமைக்கப்பட்டன அல்லவென்பது நன்கு புலனாகாநிற்கும்.

மேலும், மரக்கறியுணவே உட்கொள்கின்றவர்களுக்குப் பற்கள் சிறிதும் பழுதுப்படாமல் வெண்மையாய் அழகுமிக்கு விளங்க, ஊன்தின்பவர்களுக்குள்ள பற்களோ பல்வகைநோய்கள்கொண்டு

பழுதுபடக் காண்கின்றோ மாகலின், மக்களின் பல்லமைப்புப் புலால் தின்பதற்குச் சிறிதும் ஏற்றதன்றென்பது நன்கு உணரப் படும். அங்ஙனமாயின், சைவராயிருப்பாரிலும் பலர் பல்நோயால் துன்புறக்காண்கிறோமேயெனின், மரக்கறியுணவுப் பொருள்களி லும் நஞ்சு உள்ள காப்பிக்கொட்டை தேயிலை கோக்கோ சுண் ணும்பு புகையிலை முதலியவைகளைச் சைவரும் பார்ப்பனரும் மிகுதியாய் உட்கொள்ளக் காண்டலானும், மட்பாண்டங்களில் உணவு சமைத்தல் இழிவெனக்கருதித் துரு களிம்பு முதலான கொடுநஞ்சு வாய்ந்த இரும்பு ஈயம் செம்பு பித்தளை அலுமீனியம் முதலான தாதுப் பொருள்களால் ஆக்கிய கலங்களில் அவர்கள் தமது சைவவுணவைச் சமைத்து அதனை நஞ்சாக்கக்காண்டலா னும், நோய்கொண்ட மாதரின் சேர்க்கையாற் கொறுக்கு, கை காற்பிடிப்பு முதலான நச்சுப்பிணிகளாற் பற்றப்பட்டு அவர்கள் இரத்தம் நஞ்சாகித் துன்புறக் காண்டலானும் சைவரிற் சிலர் பல ரும் பார்ப்பனரிற் சிலர் பலரும் அவ்வாறு பல்நோய் கொள்கின்றா ரென்க. எனவே, பல்நோய் வருவித்தற்குரிய ஏதுக்கள் பல வற்றில், புலால் உண்பது முதன்மைபெற்ற தொன்றாகும் என் றுணர்ந்து கொள்க. ஐரோப்பிய நாட்டிலுள்ள வெள்ளைக்காரர் பெரும்பாலும் புலாலுணவு கொள்பவர்களாய் இருத்தலினாலேயே, அம்மக்களெல்லாரும் பல்நோயாற் பெரிதுந் துன்புறுகின்றார்கள். அந்நாட்டிற் பல்நோய் பரவியிருத்தல்போல இந்நாட்டில் அந் நோய் பரவாமை, இங்குள்ளார் பெரும்பாலும் மாக்கறியுணவு உட்கொள்பவர்களாய் இருத்தலினாலேயாம் என்க.

மேலும், புகழ்பெற்ற மருத்துநுலாசிரியராகிய ஹேக் (Dr. A. Haig) என்பவர் சிவிங்கிப்புலி, வாலில்லாக்குரங்குகளின் வாயி லும் மக்கள் வாயிலும் அமைந்த பற்களைத் தனித்தனியே மெழுகிற் பதியவைத்து ஒப்பிட்டு நோக்க, ஊன் தின்னும் புலியின் பற்கள் கூர்ங்கத்தியின் முனைபோன்ற பதிவும், பழந்தின்னுங் குரங்குகள் மக்களின் பற்கள் கூர்மையின்றி ஒத்தபதிவும் உடையனவாய் வேறுபட்டிருத்தலைக் கண்டார். அதுவேயுமன்றி, ஊனுணவு கொள்ளாத விலங்குகட்குக் கால்களிற் குளம்புகள் இருப்ப, ஊனுணவு கொள்பவற்றிற்கோ அவற்றிற் கூரிய நகங்கள் அமைந்

திருக்கின்றன. மக்களுக்கோ கூரிய நகங்களுங் கூரிய பற்களும் இல்லாமை கருத்திற் பதிக்கற்பாற்று. குவியர் (Cuvier) என்னும் ஆசிரியனைத் தலைவராய்க்கொண்ட மருத்து நூலறிஞர் அத்தனை பெயருந் தாந்தாம் ஆராய்ந்தறிந்த ஆராய்ச்சிகளின் முடிபாக, ஒத்து ஒருமுகமாய் நின்று, "மக்களுடம்பின் அமைப்பானது பல்லமைப்பும் உட்படப், பழவகைகளை உணவாகக்கொள்வதற்கே ஏற்றதாவது திண்ண"மென்று உரைநாட்டுகின்றார் என மருத்து நூற் பெரும்புலவரான ட்ரால் என்பவரும் எடுத்துக்கூறினர்.*

இங்ஙனங் காய்கறியுணவு கொள்ளவேண்டியவர்களான மக்கள், அதனை விடுத்து, நச்சுநீரும், நாறுங் கழிவுகளும், நோய்களும், அழுக்குகளும், அழுகலும் நிறைந்த எல்லாவகையான இறைச்சிகளையுந் தின்கின்றனர்; இவ்வாறு தின்பதனால் அவர்களுடைய உடம்பு நாறி நலங்குலைய, உடம்பின் உள்ளே அமைந்த இரத்தக்குழாய்கள் அவ்வழுகற் சாறுகளால் அடைபட்டுப்போக, உடனே அவர்கள் வயிறு குமட்டிக் கக்கியுந் துப்பியும் சளிகளை உமிழ்ந்தும், கடுங்காய்ச்சலும் வீக்கமும் வயிற்றுவலியும் நரம்பு வலிப்புங் கொண்டும், துன்புற்றுத் துடிதுடிக்கின்றனர்; ஆனால், இவ்வாறு துன்புறலானது எதனால் என்றறியாமல் திகைத்து உடனே மருத்துவரைத் தம்பால் வருவிக்கின்றனர்; அம் மருத்துவரும் இஃது எதனால் வந்ததென்றறியாமல் திகைக்கின்றனர்; மற்று, உண்மை யுணர்ந்தவர்களோ இவ்வளவு துன்பமும் ஊன் உண்டமையால் வந்ததென்பதனை நன்குணர்வர். காய்கறிப்பண்டங்களைத் துகளாக அரைத்துக்கொடுக்குந் தட்டைப்பற்கள் வாய்ந்த மக்கள், அக் காய்கனி கிழங்குகள் வித்துக்களையே உட்கொள்வார்களாயின், அவை அப்பற்களால் நன்றாய் அரைக்கப்பட்டுத் தீனிப்பையிற் சென்றவுடனே எளிதிற் செரித்து, இரத்தத்திற்கலந்து உடம்பை நல்ல நிலையில் வைக்கும்; மற்று, அவ்வியற்கைக்குமாறாகப் பல்வகை இறைச்சிகளையுந்தின்பாராயின், அவர்தம் பற்கள் அவற்றைச் செவ்வனே கிழித்து நீர்ப்பதமாக்க

* "Medical gentlemen, all of them without a single exception, have testified that the anatomical conformation of the human being, teeth included, is strictly frugivorous."—Dr. R. T. Trall's 'The scientific Basis of Vegetarianism' p. 27.

மாட்டாமையின், அவ்விறைச்சிகள் சிறுசிறு துண்டுகளாக வயிற்றினுட்சென்று செரிமானமாகாமல் நின்று, மேற்கூறிய கொடுநோய்களையெல்லாம் வருவிக்கின்றனவென்று மேற்காட்டிய ட்ரால் என்னும் ஆசிரியரே இவ்வுண்மை நிகழ்ச்சிகளை நன்கெடுத்து விளக்கினர். ஆகவே, மக்களின் பல்லமைப்புச் சைவவுணவுகொள்ளுதற்கே ஏற்றதென்பது தெற்றெனவிளங்கும். இவ்வுண்மையினை மேனுட்டாசிரியரைப்போல் நன்குஆராய்ந்து பார்க்கமாட்டாதார், மக்களின் பல்லமைப்புப் புலாலுணவு கொள்ளுதற்கே ஏற்றதெனப் பகுத்தறிவின்றி யுரைத்துத், தாம் மறவிலங்குகளுக்கு இனமுடையராதலைக் காட்டுவராதலின், அவர் தம் புல்லிய வெள்ளறிவுரையினை நம்பி எவரும் புலாலுணவு கொள்ளுந் தீவினைப் படுகுழியில் விழாதிருப்பாராக!

இனிப், பகலவன் வெப்பம் மிகுந்த நாடுகளில் உள்ளார்க்குப் புலாலுணவு வேண்டப்படாதாயினும், பனியுங் குளிரும் மிகுந்த வடமுனை தென்முனைகளையடுத்த நாடுகளில் உள்ளார்க்குப் புலாலுணவு இன்றியமையாததாகும் என்று முழக்கம் இடுவார் கூற்றினைச் சிறிது ஆராய்வாம். இந்நிலவுலகத்திற் புற்பூண்டு மாஞ் செடிகொடிகள் முதலான ஓரறிவுடைய உயிர்கள்முதல் இரண்டு முதல் ஐந்தறிவுடைய ஊர்வன நகர்வன திரிவன பறப்பனவாகிய சிற்றுயிர்களும், ஆறறிவுடைய மக்களும் முதன்முதற்றேன்றிய இடம், இந்நிலத்தின் நடு மையத்தைச்சார்ந்த இத்தென்னுட்டை யடுத்துத் தெற்குவடக்காய்ச்சென்ற குமரிநாடே யாகுமென்று மேனுட்டு இயற்கைநூல் ஆசிரியர்கள் முடிவுகட்டிச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள்.* அக்குமரிநாடோ இப்போது தென்கடலுள் மூழ்கிக்கிடக்கின்றது. அந்நாடு கடலாற் கவரப்பட்ட பல்லாயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னேதான், அந்நாட்டில் உயிர்வாழ்ந்த விலங்குகளும் மக்களும் பலமுகமாய்ப் பிரிந்து வடக்கு வடமேற்கு வடகிழக்கில் உள்ள நிலங்களிற் சென்று குடியேறியதாகும். குமரி

* "But there are a number of circumstances (especially chronological facts) which suggest that the primaeval home of man was a continent now sunk below the surface of the Indian ocean." Prof. F. Haeckel's 'The History of Creation,' Vol. p. 437.

நாட்டில் இருந்தவரையில் எல்லாஉயிர்களும் மரஞ்செடிகொடிகளின் பயனான இலை பூ காய் கனி கிழங்கு வித்துக்கள் என்னும் இவற்றையே உணவாகக்கொண்டு உயிர்வாழ்ந்தன; ஏனென்றால், சூடுமிகுந்த அந்நாட்டிலும் அதனை யடுத்துள்ள பிறநாடுகளிலும் மேற்கூறிய சைவஉணவுப்பண்டங்கள் மிகுதியாய்க் கிடைத்தலின். அந்நாட்டைவிட்டுப் பனியுங் குளிரும் மிகுந்த வடநாடுகளுக்குச்சென்ற உயிர்களோ, அங்கே புற்பூண்டுகளும் இல்லாமல் எல்லாம் வெறுநிலமாக இருந்தமையின், தமது கொடிய பசித்துன்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் ஒன்றையொன்று பிடித்துக் கொன்று தின்பவாயின. மற்றுக், குமரிநாட்டைவிட்டுச்சென்ற உயிர்களுள்ளும் நுண்ணறிவு வாய்ந்தவைகள், கடுங்குளிர் மிகுந்த வடநாடுகளை நோக்கிச்செல்லாமல், தென்பகுதிக்கண்ணுள்ள மற்ற நாடுகளிலேயே குடியேறிச் சைவஉணவுப் பண்டங்களையே தின்று உயிர் வாழலாயின. வடமுனைநோக்கிச் சென்ற உயிர்கள் அப்பக்கங்களில் மரக்கறியுணவு கிடைக்கப்பெறாமையின், ஒன்றையொன்று பிடித்துத்தின்று ஊனுணவுகொள்ளக் கற்றுக்கொண்டபின், பெரிய உயிர்களாயிருந்தவை சிறிய உயிர்களைக் கொன்று தின்று சிலகாலம் வரையில் தமது கொடும்பசியை ஆற்றிவந்தன. அச்சிறிய உயிர்களும் நாளடைவில் அங்ஙனம் அழிக்கப்பட்டு இல்லையாய் ஒழிந்தபின், ஊனுணவிற்பழகிய மற்றைப் பெரிய உயிர்களிற் பெரும்பாலன மீண்டுந் தென்பகுதிக்கண் உள்ளகாடுகளை நோக்கி வரலாயின. வந்து இங்குள்ள காடுகளில் மிகுதியாய்க் கிடைக்கும் மான் மரை கடம்பை பன்றி முதலான மெல்விலங்குகளை இரையாகக் கொன்றுதின்று, ஊன்உண்ணும் பழக்கத்தை விடாவாய் அதன்கண் நிலைபெற்றன. ஆகவே, வடமுனை நோக்கிச்சென்று, அங்குச் சிலகாலம் வைகி, மீண்டுந் தென்பகுதியிற்புகுந்து குடியேறிய வல்விலங்குகளாலும் நாகரிகம் இல்லா மக்களாலுமே ஊனுணவுகொள்ளுங் கொடியபழக்கம் இந்நாடுகளிலும் உண்டாகிப் பரவலாயிற்றென்க. இவ்வாற்றால், வடமுனைநோக்கிச் சென்ற சிற்றுயிர்களும் நாகரிக அறிவில்லா மக்களுமே தாம் ஊனுணவுகொள்ளுங் கொடுந் தீவினையை முதன்முதற் கற்றுக்கொண்டார்கள் என்பதும், அதற்குமுன் இந்நிலத்

தின் நடுவரையைச் சார்ந்த எல்லா இடங்களிலும் இருந்த எல்லா உயிர்களும் மரக்கறியுணவினையே உட்கொண்டு உயிர்வாழ்ந்தன என்பதும் நன்கு பெறப்பட்டன.

இனிப் பண்டைநாளில் வடமுனையை நோக்கிச்சென்ற மக்கள் அறிவும் நாகரிகமும் இல்லாதவர்களாகலின், தாம்சென்ற அந்நிலங்களிற் காய்கனி கிழங்குகள் கிடையாமை கண்டு, இக்காலத்திற்போல அவை தம்மைப் பிறநாடுகளிலிருந்து வருவித்துக்கொள்ளும் வகையறியாராய்த் தம்மினுந்தாழ்ந்த விலங்குகளைக்கொன்றும், சிலவேளைகளில் தம்மிலேயே ஒருவரையொருவர் கொன்றும் அவ்வழியாற்பெற்ற இறைச்சியை உணவாகக் கொள்ளவேண்டியவரானுர்கள். அக்காலத்திருந்த அறிவில்லா அம்மக்கட்கு அப்பனிநாடுகளிற் புலாலுணவு இன்றியமையாததாய் இருந்தது கொண்டு, நீராவிப்பொறிகளின் உதவியால் நாகரிகமும் அறிவும் நாளுக்கு நாள் விஞ்சும் இக்காலத்தில் அப்பனிநாடுகளில் இருப்பார்க்கும் புலாலுணவு இன்றியமையாதது என்பார் அறிவில்லாப் பேதைமாக்களேயாவர்; அறிவுடைய மேன்மக்கள் அங்ஙனஞ் சொல்லார். ஒன்றுக்கொன்று ஆறுயிரம் நாழிகைவழி விலகிக்கிடக்கும் நாடுகளிலுள்ளார் எல்லாம் மிக அருகிலிருப்பாரை ஒப்பத் தத்தம் நாடுகளிலுள்ள விளைபொருள்களை மாற்றிக்கொண்டு ஊன்சிறிதும் உண்ணுமற் சைவவுணவிலேயே எளிதாய் இனிது வாழ்தற்கான இசைவுகள் நன்கு வாய்த்திருக்கும் இந்நாளிலும் பனிநாடுகளில் உள்ளார்க்குப் புலாலுணவு இன்றியமையாததாகுமோ? அறிஞர்களே கூறுங்கள்!

அற்றன்று, பனிநாடுகள் குளிர்மிகுந்திருத்தலால், அங்குள்ள மக்களின் உடம்புகளில் வேண்டிய அளவுக்குச் சூடுண்டாக்கும் உணவே வேண்டியிருத்தலாலும், அங்ஙனம் உடம்பிற் சூடு பிறப்பிப்பது புலாலுணவே யல்லாமல் மரக்கறியுணவு அல்லாமையாலும் அவர்கட்கு ஊனுணவே சிறந்ததாமெனின்; அது பொருந்தாது. உடம்பிற்கு ஆற்றலையுஞ் சூட்டையுந் தருதற்குரிய பசைமாவுஞ் சர்க்கரையுங் கொழுப்புஞ் சைவஉணவுப்பண்டங்களிலேயே மிகுந்திருத்தலே, 'பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா

உணவும்' என்னும் எமது நூலின் துவக்கத்திலே நன்கெடுத்துக் காட்டி விளக்கியிருக்கின்றேம். தயிர், பால் நீர், கோதுமை, உழுந்து, வெண்ணெய், நெய், எள்நெய், கற்கண்டு, சீனிமுதலான உணவுப் பொருள்களைச் செரிக்கும் அளவறிந்து உண்பவர்களுக்கு, எத்தகைய முயற்சியுஞ் செய்யக்கூடிய வலிவுஞ் சூடுந் தக்கபடி உண்டாகும். இவற்றின் பொருட்டுச் சிற்றுயிர்களின் இறைச்சியை உண்ணவேண்டுமென்றுரைப்போர், உடம்புகளின் கூறுகளை வளர்க்கும் உணவுப்பண்டங்கள் இன்னவையென்று ஆராய்ந்து அறியமாட்டாதாராவர். சிற்றுயிர்களின் உடம்பிலுள்ள சர்க்கரையுங் கொழுப்பும் அவ்வுயிர்களாற் பல முயற்சிகளின்பொருட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டவைகளே யாதலால், அவற்றின் ஊனிலுள்ள அவை சாறுகழிந்த சக்கைகளே யாகும்; அச்சக்கைகளை உட்கொள்வார்க்கு ஆற்றலுஞ் சூடும் எங்ஙனம் வரும்? மற்றுப் புற்பூண்டு மரஞ்செடி கொடிகளின் பயனான இலை பூ காய்கனி கிழங்கு வித்துக்களில் உள்ள சர்க்கரையுங் கொழுப்புமோ எத்தகைய முயற்சியின் பொருட்டும் பயன் படுத்தப்படாதன ஆகும்; ஆகவே, அவை மக்களுடம்பில் ஆற்றலையுஞ் சூட்டையும் உண்டாக்குதற்கு முதற்றரமாவனவாகும். இவ்வளவு சிறந்த இச்சைவ உணவைவிட்டு, இரண்டாந்தரமான ஊன்சக்கைகளே, குளிர்நாடுகளில் உள்ளார்க்கு வலிவையுஞ் சூட்டையுந் தருமென்று அச்சக்கையைப் பிடித்துக் கூறுவார் அறிவு வெறுஞ் சக்கையே யாகுமல்லாமற் சாறுடையதாகுமோ? கூர்ந்து பார்மின்கள் அறிஞர்களே!

இனிப் பனிநாடுகளில் உள்ளாரெல்லாம் புலாலுணவே கொள்கின்றாரென்பதும் உண்மையுணராதார் வெற்றுரையாம். நம்மையாளும் ஆங்கில நன்மக்கள் இருக்கும் இங்கிலாந்து தேயத்திற்கு வடக்கின்கண் உள்ளதான ஸ்காட்லாந்து தேயம் பனியுங் குளிரும் மிக்கதென்பது நில நூலறிஞரும் பள்ளிக்கூடச் சிறுவருங்கூட நன்குணர்வர். அந்நாட்டிலுள்ள மக்கள் ஓட்டரிசியிற் செய்த அப்பமும் உருளைக்கிழங்கும் பாலும் வெண்ணெயுமே உணவாகக் கொள்கின்றார்கள். இவர்களின் வாழ்க்கைநிலைமையைக் கண்டுணர்ந்த ஆடம் ஸ்மித் (Adam Smith) என்னும் பொருள்நூல்

ஆசிரியர், "கசாப்புக்கடைக்காரன் தரும் இறைச்சி சிறிதும் இல்லாமலே, வித்துக்களுங் காய்கறிகளும், பால், வெண்ணெய் பாற்கட்டி, எண்ணெய் முதலியனவுஞ்சேர்ந்து, மிகவுஞ் செழுமை யான, மிகவும் நலந்தருவதான, மிகவும் உடம்பை வளர்ப்பதான; மிகவும் உடம்பைத் தேற்றுவதான நல்லுணவாகுமென்பது நம் பழக்கத்தாற் கண்டறிந்ததாகும்" என மொழிந்திருக்கின்றார். ஐரோப்பா ஆசியா அமெரிக்கா என்னுந் தேயங்களினூடு சென்று ஆங்காங்குள்ள மக்கள் வாழ்க்கையின் இயல்புகளை நன்கு கண்டறிந்த அவ்வர்ட் மால்கம் (Rev. Howard Malcolm) என்னுங் கிறித்துசமய குரு 'யான்கண்ட மிக நேர்த்தியான மக்களுடம்பின் அமைப்புக்களில் மிகச் சிறந்தது அயர்லாந்து தேயத்திலுள்ள மக்களின் உடம்பே யாகும். இம்மக்கள் ஒரு காலும் ஊனுணவைச் சுவைத்ததேயில்லை" என மொழிந்திருக் கின்றார்.* இவ்வாறு குளிரும் பனிக்கட்டியும் நிறைந்த ஸ்காட் லாந்து, அயர்லாந்து முதலானநாடுகளிலுள்ள நன்மக்கள் பலருஞ் சைவவுணவே உட்கொண்டு, உடம்பிற் சூடுஞ் சுருசுருப்பும் உடையாராய் இனிது உயிர்வாழ்ந்துவரல் கண்கூடாய் அறியப்பட் டிருத்தலின், பனிநாடுகளில் உள்ளார்க்கு ஊனுணவு இன்றி யமையாதது என்று உரைப்பார் உண்மையுணர்ந்தா ராவரோ? சிறிதும் ஆகாரென விடுக்க.

இனி, நாம் உண்ணும் உணவிலும் பருகும் நீரிலும் எண் ணிறந்த சிற்றுயிர்கள் நம் கண்களுக்குப் புலனுகாமல் இருக் கின்றன; பெருக்கக்கண்ணுடி (Microscope) யினுதவிகொண்டு நோக்குவோமாயின், அவை எத்தனை கோடிக்கணக்காய் நம் உண வுப் பொருள்களிலும் பாலிலும் நீரிலும் ஏனையவற்றிலும் நிறைந் திருக்கின்றன என்பதை அறியலாம்; நாம் உள்ளிழுக்கும் மூச்சி லும் எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான சிற்றுயிர்கள் சேர்ந்து நம் உடம்பினுட் செல்லுகின்றன; இங்ஙனம் ஒவ்வொரு நொடி யும் நாம் எண்ணிறந்த உயிர்களைக் கொலைசெய்பவர்களாய் இருக் கையில், இறைச்சி தின்பது ஒன்றுதானு கொலைக்குற்றமாகும்?

* For further instances see Hor. R. Russell's book on 'Strength and Diet.'.

என்று சிலர் வினவுகின்றார்கள். நமது உயிர்வாழ்க்கையில் நம்மால் விலக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளும் நம்மால் விலக்கக்கூடாத நிகழ்ச்சிகளும் என இருபகுப்புகள் இருக்கின்றன. நம்மால் விலக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சிகளிற் குற்றமாவன இருந்தாற் பகுத்தறிவுடைய நாம் அவற்றை விலக்கியொழுகக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். நாம் செய்யும் ஒருதொழில் பிறவுயிர்க்குத் துன்பந்தருவதென்றும், அதனை விலக்கியொழுகுவது அவ்வுயிர்க்கும் நமக்கும் நன்மையே தருமென்றும், அதனை அங்ஙனம் விலக்கியொழுகுவது நம்மால் எளிதிற் செய்யக்கூடியதே யாமென்றும் நாம் நன்கறிந்திருக்கையில், நாம் அறிந்த அவ்வண்ணம் நடவேமாயின், அது நம்பாற் பெருங்குற்றமேயாதல் திண்ணமன்றோ? ஒருவரிடத்துள்ள ஒரு குற்றத்தையெடுத்து மற்றொருவரிடத்து ஒருவன் பேசுவதை நாம் நாடோறுங் காண்கின்றோம்; இங்ஙனம் இவன் பேசுவதால் அவரைப் பிறர் இழிவாக எண்ண அதனால் அவர் உளம் வருந்துகின்றனர்; ஆகவே, புறங்கூறுதலானது பிறர்க்குத் துன்பந்தருவதென்பதைப் புறங்கூறுவோன் நன்கறிந்திருக்கின்றான். புறங்கூறுவோனை மக்கள் எல்லாரும் அருவருத்து விடுதலாற், புறங்கூறுதல் தனக்குந் தீங்கு தருவதென்பதை அவனும் உணர்கின்றான்; அப் புறங்கூறுதலை விட்டுப் பிறரை உயர்த்துப்பேசி எல்லார்க்கும் இனியனாய் ஒழுகுதலோ தனக்கும் பிறர்க்கும் நன்மையைத் தருவதென்பதும், அவ்வாறு நல்லனாய் நடப்பது எளிதிற் செய்யக்கூடியதே யாமென்பதும் அவன் செவ்வனே அறிந்தும், அவன் அங்ஙனம் அறிந்தபடியே நடவானாயின், அஃது அவன்மேற் பெருங்குற்றத்தைச் சுமத்துமன்றோ? ஒருவர்மேற் பிறரொருவர் புறங்கூறுவது வழக்கமாயிருத்தலால், புறங்கூறுஞ் செயல் குற்றமாகாதெனை எவரேனுங் கூறத்துணிவரோ? துணியாரன்றே. அதுபோலவே, ஆடு மாடு கோழி குருவி கொக்கு குயில் மீன் முதலான சிற்றுயிர்களை அவற்றின் இறைச்சிக்காக மக்கள் கொலை செய்கையில் அவை எவ்வளவு துடிதுடித்துத் துன்புறுகின்றன! அங்ஙனம் அவை துன்புறக் கொன்று பெற்றுத் தின்னும் இறைச்சியாவது தன்னைத்தின்பார்க்கு நலந்தருகின்றதா? அதுவுமில்லையே! இறைச்சி தின்பார்க்கு, அது, வயிற்றுவலி,

மலச்சிக்கல், அளவுக்கு மிஞ்சிய சதை, இரத்தக்குழாய்களிற் கொழுப்படைத்தல், கைகாற்பிடிப்பு, இருமல், எலும்புருக்கி, காமாலே, பிளவைக் கட்டி, நீரிழிவு, கொறுக்கு, படை, கடுங் காய்ச்சல், பெரும்பாடு முதலாக எண்ணத்தொலையாத நோய்களை வரிசை வரிசையாய்க் கொடுத்து அவரை வகைமாளச் செய்கின்றது தன்றே? இங்ஙனமாகத் தாமும் அளவில்லாத் துன்பத்தை யடைந்து மேற்காட்டிய சிற்றுயிர்கட்குந் துன்பத்தைத் தருதற்கு ஏதுவான உயிர்க்கொலையின் தீமையை நன்கு அறிந்துவைத்தும், அது வழக்கமாக உள்ளதுதானே யென்று பகுத்தறிவில்லா விலங்குகளைப்போற் பகுத்தறிவுடைய மக்களுஞ் செய்யலாமோ? இத்தகைய பெரும் பொல்லாங்கான உயிர்க்கொலையையும் புலாலுணவையும் அறவே நீக்கி, மரஞ்செடி கொடிகளின் பயனான சைவ உணவுப் பண்டங்களை உட்கொண்டு வாழ்தலாற் பிறவுயிர்க்கும் மக்களாகிய தமக்கும் எவ்வளவு நன்மையுண்டாம்! மேலும், புலாலுணவை நீக்குவது வருத்தமான செயலும் அன்று; அஃது எளிதின் முடிவதேயாம். ஏனென்றால், சைவ உணவுப்பண்டங் களைக் கலவாமல், இறைச்சியைமட்டும் விலங்குகளைப்போல் தின்பது மக்களாற் சிறிதும் ஏலாது. ஆனால், இறைச்சியில்லாமற் சைவ உணவுப் பண்டங்களைமட்டும் அருந்தி இனிது உயிர்வாழ் தலோ மக்கட்கு எளிதிலே இசைவதாகும்; அதற்காக மிகுந்த பொருட்செலவு செய்யவேண்டுவதுமில்லை. இவ்வாறு எளிதிற் கிடைப்பதும், பிறவுயிர்க்குத் தீங்கில்லாததும், தன்னை உண் பார்க்கு மிக்க உடல்நல மனநலங்களைத் தருவதும் ஆன சைவ வுணவை விடுத்து, ஐந்தறிவு உயிர்களைத் துடிதுடிக்கக் கொல்லுங் கொலை தொழிலால் வரும் புலாலுணவை உட்கொள்ளுதல் பகுத் தறிவுடைய மக்களுக்குத் தகுதியாமோ?

நாம் உட்கொள்ளுஞ் சைவ உணவுப் பண்டங்களிலும் நீரி லுங் கணக்கற்ற சிற்றுயிர்கள் நம் கட்புலனுக்குத் தென்படாம லிருந்தால், அதற்கு நாம் என்ன செய்யலாம்! நம் மனமாரத் தெரிந்தவைகளையே நாம் கொல்லாமல் விலக்கி யொழுகக் கட மைப்பட்டிருக்கின்றோம். நமக்குத் தெரியாதவைகளைப் பற்றி,

நம்மால் விலக்கக் கூடாதனவைகளைப் பற்றிக் கவலையெடுத்தலால் யாது பயனுண்டு? எவருந் தாம் அறிந்த, நம்மால் விலக்கக் கூடிய தீமைகளைத்தாம் விலக்கலாம்: தம்மால் அறியப்படாமலும், அங்ஙனம் அறியப்படாமையால் தம்மால் விலக்கக் கூடாமலும் வரும் நன்மை தீமைகளுக்கு எவரும் பொறுப்பாளியாக மாட்டார். தமக்குத் தெரியாமலுந் தம்மால் விரும்பப்படாமலுந் தம் வயிற்றினுள்ளே எண்ணிறந்த சிற்றுயிர்கள் நுழைவது கொண்டு, ஆடு மாடு முதலான பயனுள்ள விலங்குகளைத் தாம் வேண்டியபடி செந்நீர் ஒழுகக்கொன்று, கொல்வித்து நெஞ்சார அவற்றின் ஊனை உண்பது குற்றமாகாதென எந்த அறிஞனேனுங் கூறத் துணிவனோ? மரஞ் செடி கொடிகள் புற்பூண்டுகளும் உயிர் உடையன வென்பது உண்மையே; ஆனால் இவ் ஓரறிவுடைய உயிர்களை நாம் உணவாகக்கொள்வது குற்றமாகாதது கொண்டு, ஐந்தறிவுடைய ஆடு மாடு மீன் முதலியவைகளை உணவாகக் கொள்வதுங் குற்றமாகாது என்னலாமோ? ஆடு மாடு மீன் முதலியவைகளை உண்ணாது நாம் உயிர்வாழலாம்; ஆனால், புற்பூண்டுகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் உண்ணாது நாம் உயிர்வாழ்தல் கூடுமோ? ஆடுமாடு முதலியவைகளைப் பிறர் கொல்லப் புகும்பொழுது, அவை தம் உயிர்தப்பிப் பிழைக்க எவ்வளவோ முயன்று துடிதுடிக்கின்றன! அதுபோற் புற்பூண்டுகளையும் அவற்றின் பயன்களையும் நாம் கைக்கொள்கையில், அவைகளுந் தம் உயிர்தப்ப முயன்று ஓடுகின்றனவா? சிறிதும் இல்லையே. ஆடு மாடு மீன் முதலியவைகளைக் கொன்று உலக்கக் கொள்ளும் இறைச்சி இரத்தம் ஒழுகித் தீய புடைநாற்றம் வீசுவதுபோல், புற்பூண்டு முதலியவைகளும் அவற்றின் பயனும் இரத்தஞ் சிந்தி நாறக் கண்டதுண்டோ? ஈரறிவுமுதல் ஐந்தறிவு காறுமுள்ள எல்லாச் சிற்றுயிர்களின் இறைச்சியும் இரத்தமும் முடைநாற்றமும் வீசி அருவருக்கத்தக்கதாயிருக்க, ஓரறிவுள்ள புற்பூண்டுகளும் அவற்றின் பயனான இலை பூ காய்கனி கிழங்கு வித்து முதலியனவும் எவ்வளவு நறுமணங் கமழ்ந்து நாவுக்குச் சுவையும் உடம்புக்கு நலமும் உளத்திற்கு மகிழ்ச்சியுந் தருகின்றன! ஆகவே, இத்தனை வேறுபாடுமுடைய ஊனையுங் காய்கறி, யுண

வினையும் ஒன்றென்றல், பேதைமையுங் கொடுமையும் இரக்கமற்ற வன்னெஞ்சமும் உடையார் கூறும் புல்லுரையே யாதல் தெற்றென விளங்கா நிற்கும்.

மேலும், நம்மால் விலக்க முடியாத சில சிறு குற்றங்கள் நம்மிடம் இருப்பதுபற்றி, நம்மால் விலக்கக்கூடிய பெருங்குற்றங்களையும் நாம் செய்யலாம் என்று செருக்குடன் கூறுவார்தம் மடமை பெரிதும் அஞ்சற்பாலதாம். எவ்வளவு நறுமணங் கமழுஞ் சுவைப் பண்டங்களை நாம் உண்டாலும், அவையெல்லாம் நம் வயிற்றின்கீழ் அருவருக்கத்தக்க மலமாய் மாறிவிடுகின்றன; இவ்வாறுண்டாகும் மலம் நமது மலக்குடலில் இல்லாத நேரமே இல்லை. இங்ஙனம் மக்களது அடிவயிற்றினுள்ளேயே மலம் இருத்தல்கொண்டு, மக்களெல்லாரும் மலத்தையே திரளை திரளையாக எடுத்துச் சாப்பிடலாமென்று கூற ஒருவர் முன்வருவாராயின் அவரது அறிவையும் அவரையும் உலகத்தார் என்னென்று கொள்வர்! அவரை அறிவுதிரிந்த வெறியரென இகழ்ந்து நகைப்பரல்லரோ! எத்தனை முறை குளித்தாலும் நமதுடம்பில் அழுக்கு இருத்தலால், நாம் குளித்தலே வேண்டாமெனக் கூறலாமோ? அங்ஙனமே, நாம் எத்தனை முறை எத்தனை நூல்களைக் கற்றாலும், நாம் அவற்றின் சொற் பொருள்களை மறந்துவிடுதலால், நாம் கல்விகற்றலே வேண்டாமெனக் கரையலாமோ? இங்ஙனமெல்லாம் நம்மனோரிடத்தில் விலக்கமுடியாத சில சிறு குற்றங்கள் இருப்பதுகொண்டு, அவர்கள் பெருங் குற்றங்களைச் செய்யலாமெனவும், அப்படிச் செய்வது குற்றமாகாது எனவும் பகரா எவரேனும் ஒருப்படுவரோ? ஒருப்படாரன்றே! அவைபோலவே, நாம் அறியாமலும் நாம் விரும்பாமலும் இருக்க, நம் கட்புலனுக்கு அகப்படாத நுண்ணிய சிற்றுயிர்கள் பல நாம் உண்ணுஞ் சைவ உணவுப் பொருள்களிலுங் கலந்து நம்மால் விலக்கமுடியாதபடி நம் வயிற்றினுட் செல்வது குறித்து, நம்போல் உணர்ந்தறிவும் உடம்பின் அமைப்பும் வாய்ந்த ஆடு மாடு கோழி கொக்கு மீன் முதலான சிற்றுயிர்களையும் நாம் நம் நெஞ்சார விரும்பிக் கொன்றுங் கொல்வித்தும் அவற்றின் ஊனைத் தின்பமானல், அது மன்னிக்கப்படாத பெருங்குற்றமாய் முடியுமென்று உணர்ந்துகொள்க.

அஃது உண்மையேயென்றாலுஞ், சிற்றுயிர்களிலேயே ஒன்று மற்றொன்றைப் பிடித்துத்தின்று உயிர் வாழ்தல் இயற்கை நிகழ்ச்சியாய்க் காணப்பட்டு வருதலால், மக்களும் பிற சிற்றுயிர்களைக் கொன்று அவற்றின் ஊனை உண்பது குற்றமாகாதெனின்; நன்று சொன்னாய்; சிற்றுயிர்கள் ஒன்றையொன்று பிடித்துத் தின்னல் போல், மக்களுந் தம்முள் ஒருவரையொருவர் கொன்று தின்னல் வேண்டுமெனக் கூறுதல் வேண்டும். காட்டுமிராண்டி வகுப்பினர் சிலர் தம்முள்ளே ஒருவரையொருவர் கொன்று தின்றுவிடுகின்றனர். இங்ஙனமாகப் பகுத்தறிவில்லாக் காட்டுமிராண்டிகள் செய்யுங் கொடுஞ் செயலைப்பார்த்துப், பகுத்தறிவுடைய மக்களும் அவ்வாறு செய்தல் இயற்கைதானென்று சொல்லித், தம்முள் ஒருவரையொருவர் கொன்று தின்னலாமோ? அதுவேயுமன்றிச் சிற்றுயிர்களின் வாழ்க்கையே இயற்கைக்கு ஒத்ததென்று கருதி, அதன்படி நடக்கப்புகுந்தால், மக்கள் வாழ்க்கையானது தாழ்ந்த காட்டு விலங்குகளின் வாழ்க்கையாய் ஊரெல்லாங் காடுகளாய் மாறல்வேண்டும். விலங்குகளைப்போல் நாகரிக மக்களும் ஆடையின்றி அம்மணமாய் உலவுதல் வேண்டும்; அவைகள் வீடுவாய்தலின்றி மரங்களின்கீழும் மலைக்குகைகளினுள்ளுந் தங்கியிருத்தல் போல அவர்களும் வீடுவாய்தலைத் துறந்து மரங்கள் மலைக்குகைகளிற் றங்கல் வேண்டும்; அவைகளுட் சில மற்ற உயிர்களை அடித்துக்கொன்று அவற்றின் சதையைப் பச்சையாய்க் கிழித்துண்டல் போல், அவர்களும் விலங்குகளைக்கொன்று பச்சையாக அவற்றின் இறைச்சியைத் தின்னல் வேண்டும்; அவைகளுட் பன்றிமுதலான சில விலங்குகள் மலத்தைச் சாப்பிடுதல்போல, அவர்களும் மலத்தை விழுங்குதல்வேண்டும்; அவைகளெல்லாங் கல்வி கற்கவுங் கடவுளை வணங்கவும் அறியாமைபோல, அவர்களுங் கல்விகல்லாமலுங் கடவுளை வணங்காமலுங் காலங்கழித்தல் வேண்டும். இங்ஙனமெல்லாம் விலங்கின் இயற்கைகளோடு ஒப்ப, நாகரிகமக்களும் நாகரிகவாழ்க்கையை விட்டு உயிர்வாழல் கூடுமாயினன்றோ, அவர்கள் அவைகளிற் சிலவற்றைப்போல் ஊன் தின்று உயிர் வாழ்தல் பொருந்துவதாகும்? நாகரிகமக்களின் வாழ்க்கையானது விலங்குகளின் வாழ்க்கைக்கு முற்றும் மாறுபட்டதா

யிருக்கையில், ஊன் தின்பதற்குமட்டும் அவற்றின் இயற்கையை அவர்கள் பின்பற்றல் வேண்டுமெனச் சிறிதும் ஆராயாது கூறுவோர் கூற்றின் மடமைப்பெருக்கை என்னென்று புகல்வேம்! அறிஞர்களே ஆழ்ந்து பார்மின்கள்!

இனித், தலையிற் புழுக்கும் பேன்களையுந், தலையணை பாய் படுக்கை மூட்டுகளிற் புழுக்கும் மூட்டுப் பூச்சிகளையும், மோட்டு வளையிலுள்ள எலிகளையும் மக்கள் கொல்லவேண்டியவர்களாயிருத்தலால், அவர்கள் தம் உடம்பு வளர்ச்சியின் பொருட்டு உயிர்களைக் கொல்லவேண்டியவர்களா யிருக்கின்றனரெனப் புலாலுணவு கொள்வார் சிலர் புகல்கின்றனர். இவர்கள் தமது நலத்தின் பொருட்டுத் தம்மோடொத்த மக்களைக் கொன்றுவிடுதலுங் குற்றமாகாதெனச் சொல்வதற்குப் பின்வாங்கார். அருளொழுக்க முடையராய் உயிர்வாழ விரும்பும் மேன்மக்களோ இத்தகைய கொடியோர் சொல்லுங் கொடுஞ்சொற்களுக்குச் சிறிதுஞ் செவிகொடுத்தலாகாது. பேன் மூட்டுப்பூச்சி எலி முதலானவைகள் நாம் இருக்கும் இல்லங்களில் உண்டாதற்கும் வருதற்கும் இடஞ்செய்யாமல் இருப்பமாயின், அவற்றை நாம் கொல்ல வேண்டுவதும் நேராது. தலையிலும் ஆடையிலும் அழுக்குப் பிடியாதபடி நீராடிக் கழுவித் துப்புரவாய் இருப்பமானால், பேன் உண்டாகமாட்டாது. படுக்கைகளையும் அங்ஙனமே அழுக்கும் ஈரமும் அணுகாமல் வெயிலில் அடுத்தடுத்துக் காயவைத்துத் தூயனவாய் வைத்துக்கொண்டால் மூட்டுப்பூச்சி உண்டாகாது; இல்லத்துள்ள அறைகளில் வெளிச்சமுங் காற்றும் மிகுதியாய் உலவும்படிசெய்து, இண்டு இடுக்குகள் வளைகள் இல்லாமல் அடைத்து, உணவுப்பண்டங்களைப் பேழைகளிலும் நிலைப்பேழைகளிலும் வைத்துமூடிக் கருத்தாய் நடந்தால் எலிகள் வரமாட்டா. அன்றி, அவ்வாறெல்லாங் கருத்தாய் இருந்தும், அவை ஒரோவொருகால் நம் இல்லங்களுட் புகுந்து நம்மை வருத்தி நம் உயிர்க்குத் தீங்கு செய்யுமாயின், அப்போது, அவற்றை நம்மினின்றும் அகற்றுதல் குற்றமாகாது. கடிக்க வரும் பாம்பினையுங் கொல்ல வரும் புலியினையுங் கொன்று நம்மை நாம் பாதுகாத்தல் குற்றமாகாதது போலவும், நமதுணவுக்கு இன்றியமையாத நெற்

பயிரைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு அவற்றிடையே வளர்ந்து அவற்றை யழிக்கும் பல்வகைப் பூண்டுகளைக் களைந்தெறிதல் குற்றமாகாதது போலவும் நம்முயிர்க்குத் தீங்குதரும் எந்தச் சிற்றுயிர்களையும் நம்மினின்றும் அகற்றுதல் சிறிதுங் குற்றமாகாதென்க. என்றாலும், அச்சிற்றுயிர்களை நம்மினின்றும் அகற்றுமிடத்தும், அவைதம்மை நம்மாற் கூடியவரையிற் கொல்லாமல் அகற்றுதலே நாம் இரக்க நெஞ்சமுடையராய் ஒழுகுதற்குச் சிறந்த நெறியாம் என்பதை அனைவரும் நெஞ்சிற் பதித்தல் வேண்டும். விலக்க முடியாதபடி அவற்றை அழித்து அகற்ற நேர்ந்தவழி, அவை தீங்கில்லாத பிறவியிற் சேரும்படி இறைவனை வேண்டி மன்னிப்புக்கேட்டு அவற்றை அவ்வாறு செய்தல்வேண்டும். இங்ஙனமாகச் சில சிற்றுயிர்களை விலக்க முடியாதபடி சிலநேரங்களில் மக்கள் அழித்துவிட வேண்டியிருப்பதாகிய ஒரு புல்லிய காரணத்தைக் கொண்டு, அவர்கள் ஆடு மாடு கோழி கொக்கு மீன் முதலான தீங்கற்ற உயிர்களையுங் கொன்று அவற்றின் ஊனை உண்ணலாமென்று முன்பின் சிறிதும் இரக்கமில்லாமற் பேசும் வன்னெஞ்சர்களின் கொடுமையை என்னென்பேம்! புலாலுண்பவர் மூட்டுப்பூச்சி காரணங்கொண்டு புலாலுண்ணலாம் என்று அழிவழக்குப் பேசுவாராயின், அவர் அம்மூட்டுப்பூச்சி பேன் கொசுகு முதலானவைகளையுந் தின்னுமை என்னையோ வென்று கூறி விடுக்க.

இனி, நம் இந்திய நாட்டவரை அயல்நாட்டவரின் அடிமைத்தனத்தினின்றும் மீட்க முயல்வார்போல் ஆரவாரஞ்செய்வார் சிலர், நம்மனோர்க்குப் போர்புரியும் ஆற்றலும் ஆண்மைத்தன்மையும் உண்டாகல் வேண்டுமாயின், அவர்களெல்லாரும் புலாலுணவு கொள்ளல் வேண்டுமென எவருங் காணுப் புதியதொரு வழியைக் கண்டுபிடித்துச் சொல்லிவருகின்றார்! இவர்கள், கடவுளையும் இல்லையென்று துணிவாய்ச் சொல்லும் பாழ்ங்கொள்கை யுடையவர்களாதலால், இவ்ர்கள் தம்மையொத்த மக்களொடு போர்புரிந்து அவர்களைப் பாழ்படுத்தற் பொருட்டுத், தீங்கற்ற உயிர்களையும் பாழ்படுத்தல் வேண்டும் என்று கூவு

இன்றனர்! புலி கரடி ஓநாயைப்போற் பிற உயிர்களைக் கொல்லு தற்கு விழைந்து முன் நிற்கும் இத்தகைய தீவினையாளர் இருக்குங்காறும் உலகில் அமைதியும் நன்மையும் இரா. இக்கொடியவர் தொகை பெருகுமாயின் இந்நிலம் வெறுஞ் சுடுகாடாய் விடும். ஆனல், எல்லா இரக்கமும் எல்லா வல்லமையும் உடைய ஆண்டவன் இக்கொடியவர் தொகையைப் பெருகவிடான் என்பது திண்ணம். ஏனென்ருல், கொலைத்தொழிலிலும் புலாலுண்ணுதலிலும் முதன்மை பெற்றுநின்ற மேனுட்டவர்களிலேயே அறிவும் ஆராய்ச்சியும் முதிர்ந்த மேன்மக்கள் பல்லாயிரக்கணக்காய் நாளுக்குநாட் பெருகிக், கொலைத்தொழிலையும் அதனுல் வரும் ஊன் உண்ணலையும் பெருந் தீங்கென உணர்ந்து, அவற்றை மறுத்தல் இன்றியமையாததெனப் பல்லாயிரக் கணக்கான நூல்களாலுந் துண்டு விளம்பரங்களாலும் மக்களுக்கு அறிவு புகட்டி வருகின்றார்கள். எல்லாருங் காண அவர்கள் இடைவிடாது செய்து வரும் ஆராய்ச்சிகளி னுதவிகொண்டு, ஊனுண்பார்க்கு நோய்கள் பல உண்டாகி அவர்தம் உடல்நலத்தை அழித்தலால் அவர்க்கு உடலாற்றல் மனவாற்றல்கள் இல்லையாம்; அவை இல்லையாகவே, அவர் ஆண்மைத் தன்மை யுடையாராதலும் இல்லையாம் என்றும், மரக்கறியுணவு கொள்பவர்க்கு உடல் நல மன நலங்கள் தாமாகவே அமைதலால் அவர் இயற்கையாகவே ஆண்மையும் அமைதித்தன்மையும் உடையாராய் எத்தகைய அரும் பெருமுயற்சியுஞ் செய்து முடிக்க வல்லுநரா யிருக்கின்றன ரென்றும் புலாலுண்டலின் தீமையையும் புலால் மறுத்தலின் நன்மையையும் நன்கு விளக்கிவருகின்றனர். அம்மேன்மக்கள் செய்து போதரும் ஆராய்ச்சிகளிற் சில முன்னரே எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றேம்.

மேலும், கொடுமையும் சினமும் இல்லா அமைதியுடையார்க்கே ஆற்றலும் அறிவும் மிகுதிப்பட, அவர்களே தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட்டு ஒழுகுவரென்பதும், ஊனுண்டு கொடுமையுஞ் சினமும் அளவுபடாமல் மிகப்பெற்றவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயனிலராதலுடன், பொதுமக்களின் இனிய வாழ்க்கையையுங்

குலைத்துவிடு நீராதலையும் நாடோறும் ஆங்காங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகளில் வைத்து நன்கறியலாம். அடிபிடி சண்டையில் முனைந்து நிற்பவர்களும், முன்பின் பாராமல் ஆறறிவுடைய மக்களைச் செந்நீர் ஒழுகத் துடிதுடிக்க வெட்டிக் கொல்பவர்களும் யாவரென ஆராய்ந்து பார்க்கச் சிற்றுயிர்க் கொலையைத் தொழிலாகக்கொண்டு ஊன் விற்பவர்களும் புலாலுணவு நிரம்பக் கொள்பவர்களுமே அக்கொடுந் தொழிலைச் செய்பவரென உணவாராய்ச்சியிற் றேர்ந்த அறிஞர்கள் கணக்கெடுத்திருக்கின்றார்கள். அவர்போல், அத்துணை நுண்ணிய ஆராய்ச்சி செய்யமாட்டாத நாம், நம்மினுந் தாழ்ந்த விலங்குகளின் இயற்கையில் வைத்து இவ்வுண்மையை எளிதாக அறியலாம். ஊனையே தின்று உயிர்வாழும் புலி கரடி ஓநாய் சிங்கம் முதலான மறவிலங்குகளின் இயற்கையையும், மரத்தின் குழைகளையும் புல்லையும் வைக்கோலையுமே தின்று உயிர்வாழும் ஆடு மாடு எருமை குதிரை கழுதை ஒட்டகம் முதலான அறவிலங்குகளின் இயற்கையையும் பகுத்துப் பார்மின்கள்! இவ்விருவகை விலங்குகளில் எவை வலிமையிற் சிறந்தன? புலி முதலியனவே வலிமை மிக்கனவென்று நீங்கள் நினைக்கலாம். ஆனால், அஃது உண்மையன்று. பெருஞ்சுமை யேற்றிய ஒரு பாரவண்டியில் இரண்டு எருதுகளையும், அங்ஙனமே சுமை யேற்றிய மற்றொரு வண்டியில், இரண்டு புலிகளையும் பூட்டி அவற்றை ஓட்டினால், எருதுகளைப்போற் புலிகள் அதனை நீண்ட வழி இழுத்துச் செல்லுமா? சிறிதுஞ் செல்லா. மறவிலங்குகட்குக் கூரிய நகங்களும் பற்களும் இருத்தல்பற்றி அவை வலிமையுடையனபோற் காணப்படுகின்றனவே யல்லாமல், மாடு குதிரை யானை முதலிய அற விலங்குகளைப்போல் அவை வலிமையிற் சிறந்தன அல்ல. அதுவேயுமன்றி, மாடு குதிரை முதலானவைகளைப்போற் புலி கரடி முதலாயின மக்கட்குச் சிறிதேனும் பயன்படுகின்றனவா? இல்லையே. இவ்வாறு இவ்விருவேறு விலங்குகளின் இயற்கைகளையும் உற்றுநோக்குதலாலேயே, புலாலுண்பவர் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படத்தக்க ஆற்றலும் அறிவும் இலாதல் எவர்க்கும் எளிதின் விளங்கும். இத்துணைதானும்

ஆய்ந்து பாராமற் பேசுவார்தம் வெற்றுரையினை நம்பிப் புலாலுண்பார்க்கே அறிவும் ஆண்மையும் உண்டாமென எண்ணி விடாதீர்கள்!

இனி, இஞ்ஞான்றுள்ள மக்கட் பகுப்பினர் சிலர்க்குள்ள ஆண்மைத் தன்மையின் காரணம் யாது? என்று ஆராய்ந்து பார்ப்பீர்களாயின், அவர் ஓயாது செய்துபோதரும் அறிவாராய்ச்சியே அதற்குக் காரணமாவதல்லால், அவர்க்குள்ள உடல் வலிமை யன்றென்பதூஉந் தெளிய உணர்வீர்கள். முன்நாளில் அரசர் இருவர்க்குட் போர் மூண்டால் அவ்விருவர்க்குரிய போர் மக்களும் ஒருவரோ டொருவர் நெருங்கிப் போர்புரிந்து, ஒருவரை யொருவர் வெட்டிச் சாய்த்து, இருதிறத்தாரும் பெருந்துன்பம் எய்துவர். மற்று, இந்நாளிலோ பத்துக்கல் இருபதுகல் விலகி நின்று இருபடைகளும் போர் புரியத்தக்க கருவிகள் அறிஞர்களால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பத்துக்கல் இருபது கற்களுக்கு அப்பால் நிற்கும் படைகளைச் சுட்டுச் சாய்க்கும் பீரங்கிகளும், ஐம்பதுகல் அறுபது கற்களுக்கு அப்பால் நிற்கும் படைகளையும் அரைமணி நேரத்திற் பறந்து சென்று மாய்க்கும் வானக் கப்பல்களும், நீர்மேல் நிற்குஞ் சண்டைக் கப்பல்களை எவரும் அறியாமல் நீருள் மூழ்கிச்சென்று தகர்க்கும் நீர்மூழ்கிக் கப்பல்களும், நம் சொல்லளவில் அடங்கா இன்னும் எத்தனையோ அரும் பெருங் கருவிகளும் இக்காலத்திற் புதிய புதியவாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நிலவுகின்றனவே! அவையெல்லாம் உடல் வலிமையால் ஆக்கப்பட்டனவா? அன்றி அறிவு வலிமையால் ஆக்கப்பட்டனவா? எல்லாம் அறிவு வல்லமையால் அல்லவோ ஆக்கப்பட்டன வென்று சிறு மகாருஞ் சொல்வர்! இஞ்ஞான்று புதுமையினும் புதுமையாய்க் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன வெல்லாம் ஊன் வலிமை யுடையவர்களால் வந்தன அல்ல; மற்று, பழமும் பாலும் வித்துக்களுமாகிய சிற்றுணா உண்டு, இரவில் இரண்டுமணி நேரங்கூட உறங்காத அறிஞர் பெருமக்களாலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்டனவென்பது, அவர்தம் வரலாறுகளை உணர்வார் நன்கறிவர். மின்சார ஆற்றலின் வலிமைகளை உலகமெல்லாம் வியக்கும்படி புதிய புதியவாய்க் கண்டுபிடித்து விளங்கும் எடிசன் என்னும்

அறிஞர்பெருமான் வரலாறே இதற்குச் சான்றும். ஆகவே, அறிவுவலிமை படைத்தார்க்கே எல்லா வலிமையும் உண்டாகு மல்லாமல், வெறு ஊன்பொதி தாங்கினார்க்கு ஏதொரு வலிமையும் உண்டாகாதென் றுணர்ந்துகொள்க. இது பற்றியே ஆசிரியர் திருவள்ளுவநாயனார்

"அறிவுடையார் எல்லாம் உடையர் அறிவிலார்
என்னுடைய ரேனும் இலர்" என்றதூஉம், பழைய் சங்க காலத்துப் புலவர் ஒருவர்,

"ஊனைத்தின் றூனைப் பெருக்காமை முன்இனிதே"

என்றதூஉமென்க.

இனிக், கண்ணப்ப நாயனார் தாமுந் தின்று இறைவனுக்கும் படைத்த விலங்கின் இறைச்சியை இறைவன் ஏற்றுக் கொண் டமை, அவர்தம் வரலாறு கூறும் நூல்களாலும் பாட்டுக்களா லும் நன்கறியக் கிடத்தலின், ஊன் உண்பது இறைவன் கருத் துக்கு மாறுகாதென்று கூறுவாரும் உளர். இவர் கூற்றுப் பொருத்தமுடைத் தாகாமையினைச் சிறிது விளக்குவாம். கண் ணப்ப நாயனாரோ வேட்டுவ குலத்திற் பிறந்து, அக்குலத்திற் குரிய வேட்டையாடுந் தொழிலிலும், அத்தொழிலால் வரும் ஊனை உணவாகக் கொள்ளும் வாழ்க்கையிலும் பழகினவர். வேட்டமாடுந் தொழில் விலங்குகளுக்குப் பெருந்துன்பந் தருவ தென்பதும், ஆகவே விலங்குகளைக் கொன்று பெற்ற இறைச் சியை இறைவனுக்குப் படைத்தல் குற்றமா மென்பதுஞ் சிறிதும் அறியாதவர். இத்தன்மையராகிய அவர், மேற் பிறவிகளிற் செய்த பெருந்தவத்தின் முடிந்த பயனாய், எல்லாம் வல்ல முழு முதற் கடவுளான சிவபிரானிடத்தில் முதிர்ந்த அன்பு கொள்ளப் பெற்றார். ஒருவர்பால் அளவுகடந்த அன்பு கொள்ளப்பெற்ற பிறரொருவர், தமக்குரிய சிறந்த பொருள்களையுந் தாம் நுகருஞ் சிறந்த உணவுப் பண்டங்களையுந் தமக்கெென வுரைந்து வைத்துக் கொள்ளாது, தாம் அன்பு வைத்தவர்க்கே அவைதம்மை யெல் லாங் கொடுத்து, அவர் நுகர்ந்து மிஞ்சிய மிச்சத்தையே அமிழ் தினுஞ் சிறந்ததாகக் கருதி மகிழ்ந்து தாம் உட்கொள்ளாநிற்பர்.

இஃது உலகவழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் வைத்துச் செவ்வனே அறியப்படுவதோர் அரும்பேருண்மையாம். இவ்வுண்மைக்கு இசையவே, கண்ணப்பநாயனர் தமக்குச் சிறந்த உணவாகத் தாம் கருதிய முள்ளம்பன்றி மான் மரை கடம்பை முதலான விலங்குகளின் இறைச்சியை முதலில் இறைவனுக்குப் படைத்து, அதன் பின் மிகுந்ததைத் தாம் அயின்று, இறைவனது அருட் குறியினை அகலாது உடனிருந்து அன்பினல் அகங்கரைந்து நீராய் உருகினர். என்பால் அன்பு மீதூரப்பெற்ருர் ஒருவர், எமக்குள்ள அறிவு இல்லாராய், யாம் விரும்புவது இன்னதென்றும் உணராராய்த், தாம் சிறந்ததாகக் கைக்கொண்ட ஒரு பண்டம் எவ்வளவு எம்மால் அருவருக்கப் படுவதாயினும் அதனைத் தாம் அறியாமே, எம்பால் அதனை நெக்குநகும் நெஞ்சத்தோடும் உய்த்து, 'அதனை ஏற்றருள்க' என எம்மைக் குழைந்து குழைந்துருகி வேண்டுவாராயின், அத்துணை அன்புடைய அவரது வேண்டுகோளை யாம் ஏலாதிருத்தல் இயலுமோ? இயலாதன்றே. சிற்றறிவுஞ் சிறுதொழிலுமுடைய எம்போன்ருர்க்கே, பேரன்புடையார் செய்யும் அன்பின் வரிசைகளை ஏலாமல் மறுத்தல் இயலாதென்ருல், அன்பின் உருவாய்த் திகழும் ஆண்டவன் தன்னடியவர் தன்பால் வைத்த அன்பின் பெருக்காற் செய்யும் அன்பின் அடையாளச் செயல்களை—அவை அன்பில்லாத ஏனை உலகத்தவர்க்கு எத்துணை இழிந்தனவாக, எத்துணை இசையாதனவாகக் காணப்படினும், ஏலாதொழிவனே? தன்பால் அன்பு மிக்க தன் இனிய மகவு தன் கையிற்கிடைத்த ஓர் அருவருப்பான பண்டத்தைத் தன் வாயில் வைத்துண்ணுமாறு வற்புறுத்து கையில், தாயானவள் எவ்வளவு மகிழ்வோடு அதனை வாங்கி, அஃது இழிந்ததேயாயினும் உண்ணத் தக்கதாயிருந்தால் உண்டு விடுகின்ருள்! உண்ணத் தகாததாயிருந்தால் அதனை உண்பது போற்காட்டி அதனை அப்புறம் மறைத்து அம்மகவினை மகிழ்வித்துத் தானும் மகிழ்கின்ருள். இங்ஙனமே, அன்பின் பெருக்காற் கண்ணப்ப நாயனர் படைத்த ஊன்உணு, இறைவனல் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுந் தகுதியுடைத்தன்றேனும், அவரது பேரன்பின் பெற்றிநோக்கி, அவனல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது

போல் தோன்றலாயிற்று. ஆகவே, அன்பி னுருவான ஐயன் அடியார்க்கு எளியனுந் தன்மைய னுதலால், அவன் அவர் பொருட்டுச் செய்பவைகளை யெல்லாம் அவன்றன் திருவுளத்திற்கு ஒப்பனவாகக் கூறுதல் அடாதென்றுணர்க. தாய்க்கு ஆகாதவைகளைக் குழந்தை ஆவனவாகக் கருதி அன்பினுற் செய்யுமாயின், அவைதம்மைத் தாயானவள் தனக்கும் ஆமெனக் கொண்டாளெனக் கூறுதல் ஒக்குமோ? உரைமின்கள் அன்பர்களே! அது போலவே, கடவுளுந் தமது திருவுளத்துக்கு இசையாதவைகளை ஆமெனக்கருதித் தம் அன்பர்கள் கரைகடந்த அன்பின் பெருக்காற் செய்குவராயின், அவைதம்மை அருண் மிகுதியால் ஏற்பதுபோற் காட்டி அவர்தம்மை மகிழ்விப்பன் என்றுணர்தல் வேண்டும்.

அஃதொக்குமாயினும், அன்பின் முதிர்ச்சியாற் கண்ணப்பர் படைத்த புலாலை இறைவன் உண்மையில் ஏற்றனன் அல்லன் என்பதற்கும், புலா லுணவு கொண்டமையாற் கண்ணப்பர்க்கு உண்டான தீவினையைக் கழித்தே இறைவன் அவரைத் தன் திருவடிக்கண் ஏற்றருளினன் என்பதற்கும் அடையாளம் உளதோவெனிற், காட்டுதும். பிற உயிர்க்குக் கடுந்துன்பத்தைத் தருங் கொலைத்தொழிலைச் சிறு பிள்ளையா யிருந்த காலந்தொட்டே பழகிவந்தவர்க்குத் தாம் செய்யும் அத்தொழிலால் அவ்வுயிர்கள் எவ்வளவு துன்பத்தை அடைகின்றன என்னும் உணர்ச்சி சிறிதும் உண்டாகாது. இங்ஙனந் தாம் சிறிதும் உணராதே அக்கொலைத் தொழிலை வழக்கமாய்ச் செய்துவருகுவரேனும், அக்கொடுந் தொழிலால் வருந்தீவினை அவரை விட்டகலாது; பிறவிகடோறும் அவரைத் தொடர்ந்து சென்று பலவாற்றானும் அவரைத் துன்புறுத்தா நிற்கும். இத்தகையோர் இறைவன் திருவடிப் பேரின்பத்தைப் பெறுவதற்குரிய பேரன்பு மிகப் பெற்றாரானலும் அவர் தாம் செய்துபோந்த கொலைத்தொழிலாற் பிற உயிர்க்குண்டான கொடுந்துன்பத்தை உணர்ந்து, 'தாம் அவ்வுயிர்போற் கொடுந்துன்பம் உழந்து துன்பத்திற்குத் துன்பம் ஈடு கொடுத்தால் அல்லாமல், அவர் தம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்குந் தீவினையையொழித்துச் சிவத்தின் அருளைப் பெறமாட்டார். ஆதலால்,

கண்ணப்ப நாயனுர் கடவுளிடத்து அளவுபடாப் பேரன்பு கொண்டாராயினும், அவர் அதுகாறுஞ் செய்துபோந்த கொலைத்தொழிலாற் பிறவுயிர்க்குண்டான பெருந்துன்பத்தின் அளவை உணர்ந்து அத்துன்பத்திற்குத் தாமும் பெருந்துன்பம் எய்தி ஈடு செலுத்த வேண்டுவது இன்றியமையாததாயிற்று; அவ்வாறு செய்தாற்ருன் அவரைக் கவிந்த பெருந்தீவினை அகலும்; அத்தீவினை அகன்ருற்ருன் அவர் சிவத்தின் அருளைத் தலைக்கூடுதல் வாய்க்கும். ஆனது பற்றியே, எல்லாம் வல்ல இறைவன் கண்ணப்பரின் பேரன்பை உலகத்தார்க்குப் புலப்படுத்தல் வேண்டியும், அவர் அதுகாறுஞ் செய்துவந்த கொலைத்தொழிலால் விளைந்த தீவினையைக் கழித்தல் வேண்டியுந் தன் திருவுருவத்தின் வலது கண்ணில் நோய்மிகுந்து நீர் வடிவதுபோற் காட்டினுன். அதனைக் கண்ட கண்ணப்பர் 'எம்பெருமான்றன் கண்ணுக்கு வந்த இந்நோயை எங்ஙனந் தீர்ப்பேன்!'' என்று எண்ணி யெண்ணி ஏங்கி ஆற்ருராயினுர். முடிவாக, அவரிருந்த வேட்டுவ வாழ்க்கையில், உணவாக இடுதற்கும் நோய் தீர்த்தற்கும் உரித்தாவது இன்னதுதான் என்பது புலனுயிற்று; தாமுந் தம்மையொத்த மற்ற வேட்டுவர் உடம்பும் ஊனுற் சமைந்தவையாதலால் 'ஊனுக்கு ஊனையிடுதலே' பசி தீர்த்தற்கும் நோய் தீர்த்தற்கும் இசைந்த முறையாகும் என்று கண்டறிந்தார். அவரது வேட்டுவ வாழ்க்கையின் அளவுக்கு அவரது அறிவு கண்டமுறை அத்துணையேதான். அவ்வறிவு தோன்றியவுடன், அவரடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு ஓர் எல்லையே இல்லை. 'எம்பெருமானுக்கு வந்த இக்கண்ணேயைத் தீர்க்க என் கண்களில் ஒன்றைப் பிடுங்கி, நோய்கொண்ட கண்ணில் அப்பக்கடவேன்' என்று மனத்துணிந்து எழுந்து, ஆண்டவன் திருவுருவத்தின் அருகே சென்று, தமது ஒரு கூரிய அம்பின் முனையால் தமது ஒரு கண்ணை அடியோடு கல்லியெடுக்கலானுர்! பாருங்கள் அன்பர்களே! இந்நேரத்தில் அவர்தம் உடம்பும் உயிரும் எவ்வளவு துன்புற்றுத் துடிதுடித்திருக்கும்! பிறவுயிரை அவற்றின் ஊனின் பொருட்டுக் கூர்ங்கணையாற் குத்திக்கொன்ற காலங்களில், அவை எவ்வளவு துன்புற்றுத் துடிதுடித்திருக்கும்! அவ்வளவு துன்பத்திற்கும் இப்போது கண்ணப்பர் தமது கண்ணைக் குத்திக் கல்லி எடுக்கின்றகாலையில்

தாமுந்துன்புற்றுத் துடிதுடித்து ஈடுகொடுத்தவராயினர்! ஐயறிவுடைய சிற்றுயிர்களின் துன்ப உணர்ச்சியானது, ஆறறிவுடைய மக்களின் துன்ப உணர்ச்சியினும் பலபடி குறைந்தது. இவ் வேறுபாடு வெட்டுண்ட ஓர் ஆட்டின் உடம்புக்குள்ள துடிதுடிப்பையும், அங்ஙனமே வெட்டுண்ட ஓர் ஆண்மகன் உடம்புக்குள்ள ஆற்றொணுத் துடிதுடிப்பையுங் கண்ட ஒருவர்க்கே தெரியும். மேலும், சிற்றுயிர்களாவது பிறர் கையாற் கொல்லப்படுகின்றன; இங்குக் கண்ணப்பரோ தமது கையாற் றம் கண்ணைக் கிண்டி எடுக்கின்றார்! இஃது எவ்வளவு கொடுந்துன்பம்! அதுவேயுமன்றி, ஒருவன் தன் கழுத்தைத் தானுகவே விரைந்து வெட்டிக் கொள்வானுயின், அவன்றன் உயிரும் உணர்வும் விரைவில் அவனது உடம்பைவிட்டு அகலும்; அதனுல் துன்ப உணர்ச்சி நெடுக இராது; ஆனுல், இங்குக் கண்ணப்பரோ தமது உடம்பின் கண் தம் உயிரும் உணர்வும் நிலைபெற்றிருக்கும் நிலையில் தமது கண்ணைத் தோண்டி யெடுக்கின்றார்; ஆ! இஃது எவ்வளவு தொடர்பான துன்பத்தைத் தருஞ்செயல்! இவ்வளவு கொடுந் துன்பத்தையும் பொறுத்துக்கொண்டு, அவர் கடவுள்பாற்காட்டிய பேரன்பின் திறம் புல்லிய எம் ஒரு நாவால் விளப்பலாந் தன்மைத்தோ! இவ்வளவிலாவது சிவபிரான் அவரை விட்டனரா! இல்லை! இல்லை! கண்ணப்பர் தமது ஒரு கண்ணைப்பிடுங்கி அப்பியவுடன், சிவபிரான் தமது ஒரு கண்ணிலிருந்த நோய் தீர்ந்துவிட்ட அடையாளங் காட்டினுன். அதுகண்டு கண்ணப்பர் மெய்ம்மறந்த களிப்புடையராய் ஆடினுர்! பாடினுர்! ஆனுல் அதன்பின் இறைவன்றன் மற்றொரு கண்ணிலும் நோய்மிகுந்து அதிலிருந்தும் நீர்வடியலாயிற்று. இப்போது கண்ணப்பர்க்கு அது தீர்க்கும் மருந்து தன்னிடம் இருப்பது நன்கு தெரியுமாதலால், அதுபற்றி மிகுதியாய்க் கவலைகொண்டிலர். உடனே தமது மற்றொரு கண்ணையுந் தோண்டி யெடுக்க முனைந்தனர். ஆனுல், எஞ்சியுள்ள இவ்வொரு கண்ணையுங் கல்லி யெடுத்துவிட்டால், இறைவனுருவத்தில் உள்ள கண்ணில் அதனை அப்புவதற்குத் தமக்குப் பார்வை தெரியாதே என்று மலங்கினுர். அதன்பின் தமது காற்பெருவிரலை இறைவனுருவில் நோய்கண்ட கண்ணின்

அருகே அடையாளமாக வைத்துக்கொண்டால், தாம் பிடுங்கும் மற்றக் கண்ணையும் அதில் அப்பிவிடலாமென்று வழிதெரிந்தார்; தெரிந்ததும், அகங்களித்துத் தமது இடதுகாற் பெருவிரலை அங்ஙனமே அடையாளமாக வைத்துக்கொண்டு, தமது மற்றைக் கண்ணையுங் கல்லி யெடுத்தற்கு அம்பின் முனையை ஊன்றினர். அவ்வளவில் அவர்தாஞ் செய்த கொலைத்தொழிலால் விளைந்த தீவினையும் ஒழிந்தது; அவர் முற்றுந் தூயரானர். கரைகடந்த அன்பினுல் உளந்தூயராய கண்ணப்பரை மேலுந் துன்புறுத்த அருட் பெருங்கடலான ஆண்டவன் திருவுள்ளம் இசையவில்லை; உடனே,

"நில்லுகண் ணப்ப! நில்லுகண் ணப்ப! என்
அன்புடைத் தோன்றல் நில்லுகண் ணப்ப!"

என மும்முறைகூறிச் சிவபிரான் தனது திருக்கையினுலே அவரது கையைப் பிடித்துத் தடைசெய்து அவரைத் தனது திருவருட் பேரின்பத்திற் கலப்பித்துக்கொண்டனன். பார்மின்கள் அன்பர்களே! எல்லா உயிர்க்குந் துணைவனுகிய இறைவன் சிறிதும் நடுநிலை தவருனுய், அன்பிற் றலைநின்ற கண்ணப்ப நாயனுரையும், அவர் சிற்றுயிர்களைக் கொன்ற தீவினைக்கு அவர் தாமே தமது கண்ணைக் கல்லி யெடுக்குமாறு செய்தும், அவ்வாற்றுல் உயிர்க்கொலையின் துன்பம் இத்துணைக் கொடிதென் றுணர்ந்து அதற்கு அவர் தாமுந் துன்புற்று ஈடுகொடுக்குமாறு தூண்டியும் ஒறுத்து, அதன் பின்னரே அவரைத் தன் திருவடிப் பேரின்ப வாழ்க்கையில் அமர்வித்தன னென்றுற், கண்ணப்பரின் கரையிகந்த அன்பில் ஓர் அணுத்துணை தானும் இல்லாத மற்ற மக்கள் பிற உயிர்களைக் கொன்றெடுக்கும் ஊனைத் தின்று பெருக்குந் தீவினைக்காக அவரைத் துன்புறுத்தாது விடுவனே! உயிர்க்கொலை செய்வாரெல்லாம், ஊன் தின்பாரெல்லாந் தாஞ்செய்யுந் தீவினைக்குப் பிறவிகடோறும் அளவிறந்த துன்பத்தை யடைந்து ஈடுகொடுத்தே தீரல்வேண்டும். இவ்வுண்மை பட்டினத்தடிகளாலும்

"கொன்றனை அனைத்தும் அனைத்தும்நினைக் கொன்றன
தின்றனை அனைத்தும் அனைத்தும்நினைத் தின்றன" என்று

அறிவுறுத்தப்பட்டமை காண்க. இவ்வுண்மை யுணராதார் கொன்றதனல் உண்டாகுந் தீவினை கொன்ற உயிரின் ஊனைத் தின்பதனுற் போய்விடும் என்று செருக்கி யுரைக்கின்றார்கள்! இஃது அறியாமையே யாகும்; ஏனென்றாற், கொன்ற உயிரின் ஊனைத் தின்பதனுற் கொன்ற தீவினை எவ்வாறு நீங்கும்? ஒருவனைக் கொன்றவனை ஏன் தூக்கிலிட்டுக் கொல்லுகின்றார்கள்? கொலைத்துன்பத்திற்குக் கொலைத்துன்பமே ஈடாகும் என்பது பற்றியன்றோ? ஓர் உயிரைக் கொன்று அதன் ஊனைத்தின்று மகிழ்பவன், தான்செய்த கொலைத்துன்பத்திற்கு ஈடாகத் தானுங் கொலைத்துன்பம் அடைந்தான் ஆவனே? ஆகவே, சிற்றுயிர்களை ஊனின் பொருட்டுக் கொல்வாரெல்லாம், தாம் மறுபிறவியிற் சிற்றுயிர்களாய்ப் பிறக்கத் தாம் கொலைசெய்த அச் சிற்றுயிர்கள் மக்களாய்ப் பிறந்து அவை தம்மைக் கொன்று தின்றாற்றான் அப் பாவம் நீங்கும் என்பதே, "கொன்றாற் பாவந் தின்றாற் போம்" என்னும் பழமொழியின் மெய்ப்பொருளாகுமென்று அறிமின்கள்! எனவே, இறைவன் அன்பின்மிக்க தன் அடியவர் உயிர்க் கொலை செய்திருந்தனராயின், அவரை அத்தீவினைக்குத் தக்கபடி துன்ப ஈடு கொடுக்கச் செய்தே, பின்னர்த் தன் திருவடிக்கண் ஏற்றருள்வனென்பதைக் கடைப்பிடித் துணர்மின்கள்! ஆகவே, கண்ணப்பர் விலங்குகளைக் கொன்று ஊன்தின்ற குற்றத்தை இறைவன் ஏற்றனன் அல்லனென்பதூஉம், அக்குற்றந் தீரும் பொருட்டாகவே அவர் தமது கண்ணைத் தாமே இடந்து அப்புமாறு செய்தனனென்பதூஉம் அறிந்து கொள்ளல் வேண்டும்.

அஃதொக்கும், இறைவனை நேரே கண்டு, மூன்றாண்டுச் சிறு குழவியா யிருந்தனுன்றே, எல்லாம் ஓதாதுணர்ந்து, அருளொழுக்கத்தையே வலியுறுத்துஞ் சைவசமயத்தை நிலைநாட்டினவரான திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனர் தாம் அருளிச்செய்த தில்லைப் பதிகத்திற் "பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட்டு எரியோம்புஞ், சிறப்பர் வாழ்தில்லை" என்னுஞ் செய்யுளில் உயிர்க்கொலை வேள்வி செய்த தில்லைவாழந்தணரைச் "சிறப்பர்" என்று உயர்த்துப் பாடியதென்னை? அதனல் உயிர்க்கொலை செய்தல் குற்றம்

அன்றென்பது அவர்க்கும் உடம்பாடு போலுமெனின்; அற்றன்று; அஞ்ஞான்றிருந்த தில்லையந்தணர்கள் சிவபிரான்மாட்டு எல்லையற்ற அன்புடையவர்கள். வடக்கிருந்து வந்த ஆரியர் செய்த வேள்விகள் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவபிரானை நோக்கிச் செய்யப்படாமல், இந்திரன், வருணன், மித்திரன் முதலான பிறந்திறக்குஞ் சிறுதெய்வங்களை நோக்கியே செய்யப்பட்டன. அது கண்ட தில்லையந்தணர்கள், அவ்வாரியப் பார்ப்பனர்க்கு நல்லறிவு கொளுத்தும் பொருட்டு, அவர் செய்துபோந்த வேள்விகளுட் சிறந்தன சிலவற்றைத் தாமுந்தழுவி, அவைதம்மைச் சிவபிரான் ஒருவர் மேலனவாகவே வைத்து வேட்கலாயினர். அங்ஙனம் வேட்குமிடத்தும், ஆரியரைப்போல் ஆயிரக்கணக்கான ஆடு மாடு குதிரை எருமை முதலான உயிர்களைக் கொல்லாமல், ஏனைமாக்களெல்லாம் நாடோறும் உணவுக்காகப் பல்லாயிரக் கணக்காய்க் கொல்லும் ஒரு சில ஆடுகளையே மந்திரங்களால் உணர் விழக்கச் செய்து கொன்று வேட்பாராயினர். மந்திரங்களால் உணர் விழந்த அவ்வாடுகளுக்குத் துன்ப உணர்ச்சி சிறிதுமே இல்லையாகும். இஞ்ஞான்று உடம்பினுள் நோய் உடையார் சிலரை அறுத்து நோய்தீர்க்கும் மருத்துவர், மயக்கமருந்து ஒன்றால் அந்நோயாளிகளை உணர்விழக்கச்செய்து, அவர்க்குச் சிறிதுமே துன்பம் இல்லாமல் அவர்தம் உடம்பை அறுத்து மருத்துவஞ் செய்தல் போலவும், யோகநித்திரை என்னும் அறிதுயில் வருவிக்கப் பழகினவர்கள் அத்துயிலை வருவிக்கும் முறையால் அங்ஙனமே நோயாளிகளையும் பிறரையும் உணர்விழக்கச்செய்து அவர்தம் உடம்புகளை அவர்க்குச் சிறிதுந் துன்பம் உண்டாகாமல் அறுத்து நோய்தீர்த்தல் போலவும், பண்டைக்காலத்து அந்தணர்கள் தாம் வேட்பதற்குக் கொணர்வித்த விலங்குகளை மந்திரங்களால் உணர்விழக்குமாறு செய்தே அதன்பின் அவற்றை வெட்டி வேட்டனர். இவ்வாறு விலங்குகளுக்குச் சிறிதுந் துன்பம் உண்டாகாவண்ணம் அவற்றை உணர்விழக்கச் செய்யும் அறிதுயில் முறையினை (Anaesthesia) நம் பண்டைமக்கள் அறிந்திருந்தனரென்பது, இருக்குவேத முதல் மண்டிலத்தின் ககஉ-ஆம் பதிகத்தின் சீற்றில்,

"நீ கடவுளர்பாற் செல்லும்போது நின் உயிர்மூச்சு நினக்குத் திணறுதலை உண்டாக்காதிருக்க!
கோடரியானது நின் உடம்பை ஊறு படுத்தாததாக!
திறமையில்லாது விரைந்து பிழைபடும் வெட்டுக்காரன் நின் உறுப்புகளைப் பிழைபடப் பிளவானாக!
உண்மையாகவே நீ இங்கே சாகின்றிலை! நீ ஏதும் ஊறு பட்டுத் துன்புறுகின்றிலை!
நீ சீரான எளிய நெறியால் தேவர்கள்பாற் செல்லுகின்றனை"

எனப்போந்த மந்திரமொழியால் நன்கு புலனாகும். நன்று சொன்னீர்; இருக்குவேதப் பதிகங்கள் பாடப்பட்ட அத்துணைப் பழைய காலத்தே, அறிதுயில் முறைகளைப் பண்டை மக்கள் அறிந்திருந்தன ரென்பது நம்பற்பால தன்றாமெனிற், கடலிடையேயுள்ள தீவுகளில் வாழுங் காட்டுமிராண்டி மக்களும் இவ் அறிதுயில் முறையினை நன்கறிந்திருக்கின்றனரென, அத் தீவுகளிற் சென்று அவர்தம் வாழ்க்கையின் இயல்புகளை ஆராய்ந்து கண்டு வந்த ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் எழுதியிருக்கின்றனர்.* நாகரிக அறிவில்லாக் காடவர்களும் இம்முறையினைத் தெரிந்துளராயின், நம் முதுமக்கள் இதனைத் தெரிந்திருந்தன ரென்பதிற் புதுமையும் மாறுகோளாவதும் ஏது மில்லையென்க. இனி, எத்தகைய உயிர்களையும் அறிதுயில் முறையில் தேர்ச்சி பெற்ற ஒருவர் ஒரு நொடிப்பொழுதில் உணர்விழக்கச் செய்யலாம் என்பதும், இன்னும் இதுபோன்ற அறிதுயில் நுட்பங்களும் யோக நித்திரை என்னும் எமது நூலில் விரித்து விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன; அவைதம்மை அதன்கட் கண்டுகொள்க.

இவ்வாறு அறிதுயில் முறையால் ஒரு சில ஆடுகளை உணர்விழக்கச்செய்து சிவபெருமானுக்கு வேட்டு, அவ்வாற்றால் ஆரியர் செய்துபோந்த பல சிறு தெய்வ வெறியாட்டு வேள்விகளை நிறுத்திவந்த தில்லைவாழந்தணர்தம் அன்பின் செயல் பாராட்டற்பாலதா யிருந்தமையின், திருஞானசம்பந்தப் பெருமான் அவர் தம்மை அங்ஙனஞ் சிறப்பித்துப் பாடினர் என்க. அற்றன்று,

* See 'Hypnotism' by Care Sextus, p. 126.

ஆரியர் செய்துபோந்த கொலைமலி வேள்வியை நிறுத்த விரும்பிய தில்லையந்தணர், தாம் அவைபோன்ற வேள்வி புரியாதிருத்தலே நன்றாகு மன்றித், தாமும் அவர்போற் செய்தல் நன்றுமாறு யாங்ஙனமெனின்; யானை பிடிப்பவன் யானையைக்கொண்டே அதனைப் பிடிப்பிப்பன்; அதுபோல், ஆரியப் பார்ப்பனரைச் சைவவொழுக்கத்திற்குத் திருப்பல் வேண்டிய தமிழந்தணரும், அவர்போற் றாமுஞ் சிறிது சிறிது நடத்திக் காட்டினாலன்றி, அவர்தம்மைத் தம் வழிப்படுத்தல் ஆகாது; அதுகண்டே, அவர் தம்மை அவரோடு இனப்படுத்திக்கொண்டு அவ்வாறு செய்யலாயினர். இங்ஙனஞ் செய்யாதுவிட்டால், ஆரியப் பார்ப்பனர் தமிழந்தணரைத் தமக்கு முற்றும் புறம்பானவராகக் கருதி, அவர் கூறுஞ் சைவ அருளொழுக்கத்தைக் கைப்பற்றாது அகன்று ஒழுகுவர். ஆரியப் பார்ப்பனர்தம் வேள்வி முறைகளை முற்றும் மறுத்தமையினா லல்லவோ பௌத்த சமண சமயங்கள் புறச் சமயங்களென அவர்தம்மால் அறவே விலக்கப்பட்டு, அவற்றின் அரிய அருளொழுக்கக் கோட்பாடுகளும் அவர்தம்மாற் றினையளவும் தழுவப்படா தொழிந்தன; ஒழியவே, அப்பௌத்த சமண சமயங்கள் இந்நாட்டில் நிலைக்களன் காணாது மறைந்து போயின. ஆகவே, இந்நுட்பம் உணர்ந்த பண்டைத்தமிழ் நாட்டுச் சான்றோராகிய தமிழந்தணர்கள் ஆரியப் பார்ப்பனரைத் தம் வழிப்படுத்துதற் பொருட்டாகவே, அவர்தம் வேள்வி முறைகளைத் தாமுந் தழுவுவதுபோற் சிறிது சிறிது செய்துகாட்டிப், பின் காலஞ் செல்லச்செல்லப் படிப்படியே எவ்வகை வேள்வியுந் தமிழ் நாட்டில் வேட்கப்படாதபடி அவைதம்மை அறவே நிறுத்தி விட்டனர். வேள்வி யாற்றுதலை நிறுத்தியபின், ஆரியர் தம்மை விட்டுவிலகி மீண்டுஞ் சிறுதெய்வ வணக்கத்தைக் கைப்பற்றுவரெனக் கருதியே, அவர் கொணர்ந்த ஆரியச் சிறுதெய்வப் பாட்டுகளாகிய இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வம் முதலிய வேதங்களைத் தம்முடைய சிவபிரான் திருக்கோயில்களில் ஓதுதற்கும், ஆரிய மொழிச் சொற்களாற் சிவபிரானை வழிபடுதற்கும், ஆரியச் சிறு தெய்வங்களான இந்திரன் வருணன் முதலியவற்றின் வடிவங்களைச் சிவபிரான் கோயில் மூலைகளில் வைத்து வணங்குதற்கும்,

தமிழ்நாட்டில் நிகழ்ந்த இறைவன் திருவிளையாடல்களையும் அடியார் வரலாறுகளையும் எல்லாம் ஆரியரின் வடமொழியில் எழுதி வைத்தற்கும், சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்னுங் கடவுள் வழிபாட்டு முறைகளையெல்லாம் 'ஆகமம்' எனப் பெயர் தந்து வடமொழியில் எழுதிவைத்தற்கும் ஒருப்பட்டு நின்று, ஆரியர் செய்துபோந்த சிறு தெய்வ வணக்கத்தை அடியோடு நிறுத்தி, அவரெல்லாம் சிவபிரானாகிய முழுமுதற் கடவுள் ஒன்றையே வழிபட்டுக் கொலை குடி புலாலுணவு நீக்கி முற்றுஞ் சைவவொழுக்கத்தினராம்படி செய்து, தாம்கொண்ட மிக உயர்ந்த நல்லெண்ணத்தை நிறைவேற்றிவிட்டனர். துவக்கத்தில் மிகவும் பரபரப்போடு விரிந்து பரவிய பௌத்த சமய சமண் சமயங்களின் முனிவர்களாலுந் திருத்த முடியாமல், தம்மைத் திருத்த முனைந்த அப்பௌத்த சமண் சமயங்களையும் இந்நாட்டைவிட்டு ஒட்டிய ஆரியரைத், தமிழந்தணர்கள் முற்றுந்திருத்தி அவர் சைவ அருளொழுக்கத்தைக் கைப்பற்றும்படி செய்தனரென்றால், நம் தமிழந்தணர்தம் அறிவின் நுட்பத்தையும் அருளாற்றலையும் எங்ஙனம் எடுத்தியம்பவல்லேம். ஆதலால், அன்பர்களே! தில்லைவாழந்தணர்கள் அஞ்ஞான்று வேட்ட வேள்விகள் ஆரியரைத் திருத்துதற்பொருட்டுச் சிவபிரானை நோக்கிச் செய்யப்பட்ட கருத்துணர்ந்தே, திருஞான சம்பந்தப்பெருமான் "பறப்பைப் படுத்தெங்கும் பசுவேட் டெரியோம்புஞ் சிறப்பர் வாழ் தில்லைச் சிற்றம்பலம்" என்று அவர்தம்மை உயர்த்துப் பாடினார். பல்லாயிர உயிர்களைக் காக்கும் பொருட்டு ஒரு சில உயிர்களைக் கொல்லுதல் குற்றம் ஆகாமை அரசியல் முறைக்கும் ஒத்ததேயாகலின், வேட்ட பல்லாயிரக் கணக்கான உயிர்க்கொலையை நிறுத்துதற் கருவியாய்த் தில்லைவாழந்தணர் எல்லாம் வல்ல இறைவனை நோக்கிச் சில்லுயிர் வேட்டுச் செய்த வேள்விகளுங் குற்றமாகா ஆயின. ஆரியர் சென்ற வழியே சிறிது தாமுஞ் சென்று தமிழந்தணர்கள் அவரைத் திருத்தினமையினாலேதான், தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆரியப் பார்ப்பனர் எல்லாருங் கொலைபுலை மறுத்த சைவவொழுக்கத்தினராய் இன்றுகாறும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். மற்றுப், பௌத்தமும் சமணமும் மிகப்

பரவியிருந்த வடநாட்டிலுள்ள ஆரியப் பார்ப்பனரோ சைவ வொழுக்கஞ் சிறிதும் இல்லாராய் இன்றுகாறும் புலாலுணவு கொண்டு காலங்கழிப்பவராய்ச், சிவபிரானை வழிபடாதவராய் இருக்கின்றனர். இஃது எதனாலென்று ஆராய்ந்து பார்ப்பின், பௌத்த சமண்மதங்கள் ஆரியரோடு ஒரு சிறிதும் ஒவ்வாது அவர்க்கு முற்றும் மாறாய் நின்றதனாலேயே, ஆரியர் அவரை எட்டுணையும் பின்பற்றாது, தாம் செய்துபோந்த உயிர்க்கொலைச் செயலிலே நிலைநின்றனரென்பது புலனாம். இவ்வாற்றால், ஆரியரைத் திருத்திய தமிழ்ச் சான்றோரின் பேரறிவும், அவரைத் திருத்த மாட்டாது தாமும் மறைந்தொழிந்த பௌத்த சமண்சமயத்தினர் தஞ் சிற்றறிவும் எவர்க்கும் நன்கு விளங்கும். எனவே, திருஞான சம்பந்தர் தில்லைவாழந்தணர்தம் ஒழுகலாற்றை உயர்த்துப் பேசியது வாய்வதேயா மென்க.

அவ்வாறு அவர் அவர்தம் ஒழுக்கத்தை உயர்த்துரைப்பினும், தாம் தம் வாழ்நாள் எல்லையில் எங்கும் வேள்வி செய்ததுமில்லை, அது செய்யுமாறு பிறரை ஏவியதுமில்லை. தம் தந்தையார் வேள்வி செய்யவிரும்பி அதன் செலவுக்காகப் பொருள் வேண்டிய காலையில், அவர் கேட்ட பொருளைத் தந்து அவரை விடுத்தனரே யல்லாமல், தந்தையார் வேட்ட வேள்விக் களத்திற்குத் தாம் சென்றிலர். இதனால், வேள்வி வேட்டலில் திருஞான சம்பந்தப் பெருமானுக்குச் சிறிதும் உடம்பாடில்லை யென்பது தெற்றெனப் புலனாதல் காண்க.

இனிக், கோழி நீர்க்கோழி தாரா (வாத்து) முதலியவற்றின் முட்டைக்கும், புற்பூண்டுகட்கும் அவற்றின் பயனான காய் கனி வித்துக் கிழங்குகட்கும் வேறுபாடு இல்லாமையின், முட்டையையுஞ் சைவ உணவுப் பொருள்களில் ஒன்றாக வைத்து உண்பது குற்றமாகாதென ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர். ஆராய்தலின்றியுரைக்கும் இவரதுரை சிறிதும் பொருத்த முடைத்தன்று. "ஒரு முட்டையானது உருவாகாத ஒரு கோழிக் குஞ்சேயாகும்"*

* "An egg is an undeveloped chick" in Food & The Principles of Dietetics, by Dr. R. Hutchison, M. D. P. 150.

என்று ஆங்கில இயற்கைப் பொருள் நூலார் ஆராய்ந்துரைக்கின்றமையின், அது புற்பூண்டுகளை யொப்பதா மென்றல் அறியாவுரையாகும். கோழியால் அடை காக்கப்படும் முட்டைகளிலிருந்து சில நாட்களிற் கோழிக் குஞ்சுகள் வெளிவருதலை எவரும் அறிவர். அதுபோற், புற்பூண்டுகளையும் அடைகாக்க வைத்தால் எத்தனை நாளாயினும் அவற்றிலிருந்து கோழி நீர்க்கோழி தாரா முதலியவற்றின் குஞ்சுகள் வெளிவரக் கண்டதுண்டோ? இல்லையே. ஆகையால் முட்டைகளையும் புற்பூண்டுகளையும் ஒன்றென்றல் மடவோருரையாம். மேலும் முட்டைகளின் வெள்ளைக்கரு மஞ்சட் கருவிற் புற்பூண்டுகட்கில்லா முடைநாற்றம் இருத்தலானும், அக்கருவிலிருந்தே சில நாட்களில் என்பு தோல் நரம்பு இரத்தம் மூளை முதலிய உறுப்புகளெல்லாஞ் செவ்வனே அமைந்த கோழிக்குஞ்சினுடம்பு வெளிவரக் காண்டலானும், அதுபோல் நிலையியற் பொருள்களாகிய புற்பூண்டுகள் அவற்றின் பயன்களிலிருந்து இயங்கியற் பொருள்களாகிய கோழி குருவி கொக்கு மீன் ஆடு மாடு முதலியன உண்டாகக் காணாமையானும் முட்டையானது சைவவுணவுப் பொருள்களில் அடங்குமென்றல் ஒருவாற்றானும் அடாது. அதுவேயுமன்றிச், சில உயிர்கட்குப் பெரிதும் பயன்படும்படி இறைவனால் தரப்பட்ட உடம்புகள் உருவாதற்கு நிலைக்களனாகிய முட்டைகளை அழிப்பது, அவ்வுயிர்களின் உடம்பை அழிப்பதே யாவதல்லாற் பிறிதின்மையின், அதுவுங் கொடிய கொலைப்பாவமே யாதல் திண்ணம் என்றறிக.

இனி, இஞ்ஞான்றுள்ளாரும் மருத்துவர் சிலரும் முட்டை தின்பது உடம்பின் நலம் பேணுவதற்குச் சிறந்ததாமென்று எண்ணுவதுஞ் சொல்லுவதும் உண்மைக்கு மாறுபட்டனவாயிருக்கின்றன. ஏனென்றால், மக்களுடம்பிற் சூட்டினைத் தோற்றுவித்துக் கொழுப்பினை வளர்ப்பதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் 'இனிப்புணா' (carbo-hydrates) என்னும் பொருள் முட்டைக்கருவிற் சிறிதுமேயில்லையென்றும், நரம்பு நரம்பின்றசை மூளை சிறு நரம்புகளென்னும் இவற்றை வலிவேற்றி வளர்ப்பதற்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் 'முதலுணா'

(protein) என்னும் பொருள் முட்டைக்கருவில் மிகக் குறைவாகவே இருக்கின்றதென்றும், முட்டையுணவு தீனிப்பையில் எளிதில் செரிப்பதில்லையென்றும் * ஆங்கில ஆசிரியர் நன்காராய்ந் துரைக்கின்றமையின், முட்டை யுணவு மக்களுடம்புக்கு ஏற்றதல்லாததாவதுடன், அஃது ஒருயிரினுடம்பை அழிக்குந் தீவினையையும் உண்டாக்குவதாமென்று ஓர்ந்துகொள்க. எனவே, முட்டையுணவும் புலாலுணவேயாய் விலக்கற் பாலதாமென்க.

குறிப்பு:—இக்கட்டுரை, இரண்டாவது பதிக்கப்பட்ட 'பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும்' என்னும் நூலின் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இளைஞர் பக்கம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிவுடை மறுமொழி.

திருவாளர், பண்டிதர், அ. சந்தசாமிப்பிள்ளையவர்கள்,
தமிழாசிரியர், அரசியலார் கல்லூரி, கும்பகோணம்.

புலவர் ஒருவரோடொருவர் கலந்து பேசுங்கால், இரு பொருள் பயக்குஞ் சொற்களாய் இடத்துக் கேற்ற தகுதியினவாய், முன்பின் நினைத்து வையாது அவ்வப்போது உடனுக்குடன் அவருரையிற் றோன்றும் பேச்சுக்களை இன்றைக்குஞ் சிலர்பாற் சில விடங்களிற் கண்டு வியப்படைகின்றோம்.

* Ibid, pp 158, 418.

இவை கேட்போருக்கு இன்பம் பயப்பதொன்றோடமையாது, அறிவைக் கூராக்கவும் வல்லன வாதலின் இவற்றிலிரு பேச்சுக்களை யிங்கெழுதுகிறேன்.

I. A. மாம்பழக் கவிராயரும்—இராசலிங்கக் கவிராயரும்.

சில வருடங்களுக்குமுன், கொங்கு நாட்டினைச் சார்ந்ததும், முருகவேளின் படைவீடுகளி லொன்றாகியதும் ஆகிய பழனியிற் பிறந்து "கவிமழை பொழிந்தே கவிச்சிங்கம் எனும் மகிமை கொண்டு" "சம்ப்ரம வளம்பெ நகு தென்பழனி யம்பதி தழைக்க வரு சந்திரோதயம், சற்சனர்கள் புகழ்மாம் பழக்கவிச் சிங்கத் தமிழ்ச்சக்ர வர்த்தி" யென்னும் புலமைவாய்ந்து தமிழகம் முற்றும் உலாவிவந்தவர் ஞானக்கண்ணே யுடையவர், மாம்பழக் கவிராயரென்பதை யாவரும் அறிவர்.

இராசலிங்கக் கவிராயர் என்பவரோ கொங்கேழு சிவன் கோயில்களி லொன்றாகிய திருப்பாண்டிக்கொடிமுடியினர். தணிகைப் புராணம் கச்சியப்ப முனிவரின் தாய்வழியில் வந்த புலவர்.

மாம்பழக் கவிராயர் கொடுமுடிக்குவர, இராசலிங்கக் கவிராயர் அவரை வரவேற்றபோது

இ—ர். ஐயா! அடியனேன் வணங்குகின்றேன்.

மா—ர். யார்?

இ—ர். அடியனேன் இராசலிங்கம்.

(இவ்விடத்து இகரத்தைச் சற்றே யழுத்திக் கூறினர்.)

மா—ர். ராசலிங்கமா? ராசலிங்கம் வரவேண்டுமென்பது எமது விருப்பம். இ (ஈ) எங்கே வந்தது (உச்சரிப்பளவில் நீட்டியே உச்சரித்தனர்).

இ—ர். மாம்பழம் இருந்தாலே இ தானகவே வந்து மொய்க்கும். அதிலும் தமிழ் வாசனைக்கு இ வாராமல் முடியாதே.

தமிழ் வாசனை = தமிழ் வாசினையெனத் தமிழ்நடையைக் குறிக்கிறது. (வாசினை, வாசனை உச்சரிப்பில் ஒன்றுபோற் கூறப்பட்டது.) ராசலிங்கம் என்னும் வடமொழி தமிழியலின்படி இராசலிங்கம் எனக் கூறப்படல்வேண்டும்.

I. B அவர்—இராசலிங்கக் கவிராயர் வீட்டில் விருந்துண்டபின்

இ—ர். ஐய! இதோ மெல்லிலை; மெல்லுங்கள். (வேலைக்காரியைப் பார்த்து) அடியே! யாரங்கே? கவிராயர் உண்டாயிற்று; அவர் உண்ட இடத்திற் சாணி தெளி; நேரம் செய்யாதே.

ம—ர். (அடுத்த நிமிடத்திலேயே; வேலைக்காரி பக்கம் திரும்பி) ஆம், அம்மா! சாணி தெளி; வேறெங்கும் போடாமற் கவிராயர் (இராசலிங்கக் கவிராயர்) சொன்ன இடத்திலேயே சாணி தெளி.

உடனே யொருவரையொருவர் தழுவிக் கொண்டனர்.

இங்கே உண்ட இடம்—வாய்; அவர் வாயில் சாணியைத் தெளி என்று பொருள்படும். அதன் மறுமொழியும், சொன்ன இடம்—வாய்; அவர் வாயிலேயே சாணியைத் தெளி எனப் பொருள்தந்து நின்றமை காண்க.

II. அ. வரதநஞ்சைய பிள்ளையவர்களும் அவர்தம் மாணவர்களிலொருவரும்.

மாணவர். ஐய! நந்தம் முருகவேளைக் குரவன் (குரு) என்று கூறுகின்றனர். இது வடமொழியின்படி; தமிழில் தம்மைக் குறவனென்று கூறின் அவர் இன்னும் மிக மகிழ்வரே, வள்ளிநாய்ச்சியாரின் தொடர்புறுத்திக் கூறுகின்றமையின்.

அ—வ. ஆம், ஐயா! நான் அக்கடவுளை நீர் கூறுகின்றபடி குறவனென்று மட்டும் நினைக்கின்றிலேன்; என்றும் எமக்குறவன் என்றன்றே நினைந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

எமக் குறவன்; குறவரிற் கொடியோன் என்றும், எமக்கு உறவன், (உறவுடையோன்) என்றும் இருபொருள் தந்து நிற்கின்றமை காண்க.

குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ்.

திருவாளர் L. உலகநாத பிள்ளையவர்கள், தமிழாசிரியர்,
நாட்டுமொழிக்கல்லூரி, திருவையாறு.

(முற்றொடர்ச்சி 365-ஆம் பக்கம்.)

சப்பாணிப் பருவம்.

மறிப்ப மறிந்துகு மல்லர ணப்பொறி வில்லர ணத்தினர்தாம்
வஞ்சியை விட்டக லஞ்சிய கோதை மகோதை மதிற்கதவம்
பறிப்ப வெழிற்பதி னெண்சுர மும்பொடி யாமடி யப்பெயரும்
பண்டித சோழன் மகட்கு மகன்பெறு மன்னவர் மன்னவனே.
வெறிப்ப வளக்க வுடுக்கள் சுழிப்ப வடுக்கரு டுக்கரெல்லாம்
வெள்ள நிலந்துகள் கொள்ள விலங்கிய வுரவா வெம்முனையிற்
குறித்த வலம்புரி கொண்ட கரங்கொடு கொட்டுக சப்பாணி
குஞ்சர வல்லப வல்லவை வல்லவ கொட்டுக சப்பாணி. (௯)

வண்ட லிழைப்பவர் மவ்வலு முல்லையு மொல்லை வளம்படவும்
வானமும் வானு மகச்சுர ருஞ்சுர ரும்பெரு வாழ்வுறவுங்
கண்ட னிரைக்கரை வாருதி யிற்கதிர் முத்தமு கந்தெழவுங்
காவ லிலங்கை விலங்கல் கிழித்திருள் கால்மணி கைப்படவுஞ்
சண்ட லகைப்புகை சூழ்விழி நாகப ணாமணி கைவரவுஞ்
சார விலங்க லிடுக்கு மிடைக்கிடை யாய்வயி ரந்தரவுங்
கொண்டல் பிணித்த திருக்குல நாயக கொட்டுக சப்பாணி
குஞ்சர வல்லப வல்லவை வல்லப கொட்டுக சப்பாணி. (௧௦)

ஆலின் முகிற்றொகை யண்ட மகண்டமு நிற்கநி றுத்தியதற்
கப்புற மேகலி குப்புற நூறி யதற்கென வம்மனுநூல்
வேலி யமைத்தவன் மன்னவர் மன்னன் மேதினி யாள்கணவன்
விக்ரம சோழன் வரைத்திரு மார்பில் விளங்கு கவுத்துவமே

காலி புரத்தெதிர் முன்னை யுகத்தெதிர் பின்னையு நிற்கநிரைக்
காவலர் முன்சில கோவலர் விட்டமு மதகளி றேழுடையாய்
கோலி யணைத்த துணைப்பது மங்கொடு கொட்டுக சப்பாணி
குஞ்சர வல்லப வல்லபை வல்லப கொட்டுக சப்பாணி. (கக)

சப்பாணிப்பருவ முற்றும்.

முத்தப் பருவம்.

எழுது மதலையர் பரத ரினநிரை யனைய பனையன நச்சரா
வெயிறு கதுவிய தனைய கடுநற மிசைய வரியது நெற்குவால்
விழுது நுகமிடு பகடு தலநடு கடையர் கடைசியர் பச்சிறல்
விரவு பொரியலொ டயிலு மளவரு மளவர் மகளிரு மொக்கலொ
டுழுது வருமவர் பணில வனமடு வுவிய விடுமணி பத்திடா
வுமிழு நிலவெழ வளலை தரமிட றுடைய வனமது முத்திடா
முழுது மணியெழ விலைகொ டுரகையர் முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முருக நிருபம வபய ரவிகுல திலக பணிமணி முத்தமே. (க)

பகலு மிருளொடு முனையி லயிலொடு பயிலு மதுரையர் கொற்றவா
பவன கதியிலு முடுக ரதம்விடு பழைய வலவரி லுத்தமா
வகில நிலைவொரு தொடையல் வரைதரி னகா தசமறு மத்தனு
ணெடியர் பலர்கரு குவர நடுநடு வுவரு மொரு நிததகா
வகில பதியொடு பொருத குருபதி விசய னெருநிரு மைத்துன
வதிரு முதுகடல் கமல மகள்விடு மரசு பணியணி யச்சுதா
முகிலி னிருள்சுருள் வளைய முகமலர் நடுவு பணிமணி முத்தமே
முருக நிருபம வபய ரவிகுல திலக பணிமணி முத்தமே. (உ)

அதிரு முகிலணி குடக விரிகரி ககன வெளிகெட வைத்ததே
னடவி யிழுதொடு தயிரொடுநிரை யமுத முலைமடை விட்டபால்
எதிரி யகல்வய லுழவ ரிசைபடு படுக ரிடையிடை விட்டவா
திருளு மதுவென முழுது மளிகுல மிரிய வினமட லுக்கசா
றுதைகொள்வ படுகலுழி யிவையிவை யொழுக வெழுமடி தித்தியா
வுடைய விறகட லுடைய வொருதனி யுவரி யுவர்வரு முப்புநீர்

முதிய பரவையி லருளு முகநதி முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முருக நிருபம வபய ரவிகுல திலக பணிமணி முத்தமே. (௩)

ஒழுகு பெருநதி யுவரி சிறிதென வுமிழ வொருபனை வெட்டின
னுலக முழுதினி யிவன தெனவிம கிரியி லொருபுலி யொட்டின
னெழுவி னுயர்புய வலியி னொருதிரு நதியி னிருகரை கட்டின
னிவனை யனைபவ ரெவர்கொ லெனவரு மிறைவ னுயிர்பொரு முக்கண
னிழிவா றதலியா விரவு கரிகளி னிரவு பறையறை கச்சவா
யெயினு மகழியு நறவு நதிகளு நிறைய விடுதுளை பத்துநாண்
முழவு மழைதா வருளு நரபதி முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முருக நிருபம வபய ரவிகுல திலக பணிமணி முத்தமே. (௪)

அடியர் களைகழ லதிர வடபுவி யரசர் பொரவரு முட்டநா
டழிய வெதிரிடு வடுகு முழுவது மழிய வமர்பொரு கட்டிமான்
மடிய மறலிய தயிலின் வழியற மகதன் முதுகிட மச்சர்கோன்
மலையு மிதுலையு மதிலு மிதிபட மலைய குலபதி ருச்சிபோ
விடிய விமகிரி யெழுது வரிசிலை யுதியர் குடபுல வெற்புவே
ரிளக விகலிய வருண னுமிரு புளவு படவெற் கொற்கையோன்
முடிய முனிவொழி யிரவி செயதா முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முருக நிருபம வபய ரவிகுல திலக பணிமணி முத்தமே. (௫)

கலையர் பலரொடு சயிலன் மகன்மகன் மகனு மணிகமு முட்டநேர்
சரிய வடபுல மெரிய மலைநிலை தளர வருதமிழ் விற்குழா
மெலையர் சில்பலர் வெருவ வினமயவர் பாவ விருசுடர் தப்புவா
யெரிய வறுகுறை செறிய வுடலு த குருதி நதியெதிர் செக்கர்வா
னலைய களனிடை யிலது திகிரிக ளிளக முதன்முதல் கற்றவா
ளளவு முதுகிரி.... நடு வருவி வரைபுரை மத்தமா
முனையி னடவிய குரிசில் செயதர முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முருக நிருபம வபய ரவிகுல திலக பணிமணி முத்தமே. (௬)

பழியி லிசைவன பருவ மழைமுகி லுருமு வுகைசெறி கொற்றவா
பவன கதியிலு முடுக ரதம்விடு பழைய வலவரி லுத்தமா
வழியு மெழுகடன் மலையர் மகளொடு மடிய விடுமெழு கொட்டிநீர்
மலரு மெழுபொழில் வளாயின் மகளிரொ டினிது மகிழ்தர கைத்தகார்

விழியின் வழிவர வொழியும் வடபுல விருத ரணிவிழ வெட்டியாள்
விபுத குலகிரி முழுது மெழுதிய விசய வலிபெற நட்டதூண்
மொழியி லிவனெறி ரெவன்கொ லெனவரு முதல்வ பணிமணி முத்தமே
முருக நிருபம வபய ரவிகுல திலக பணிமணி முத்தமே. (எ)

வேறு

கருநடர்து ருக்கர்வட கவுசலர்கு குத்தர்விடு கவுரியர்ம கத்தர் பிறர்சூழ்
கடலெனவ ளைத்தமர் ககனதல முட்டவொலி களிபெருக ளத்தினிடையே
துரகத வர்க்கநிரை விரைவனது வைத்துவரு துடியடிய வக்கர் நிரையே
துணிபடுபி றக்கநடு வொடிமடிம ருப்பிணைகள் சொரிகுருதி முத்தநினையோ
முரகையன கொற்கையன வுதகையன கச்சியன வொழுகுமணி முத்தநயவோ
முதையகிரி யத்தகிரி யிமயகிரி சக்ரகிரி யுதிரும்வெதிர் முத்த முகவோ
மருநதியு மக்கடலு மவன்மடுவு மெய்ப்புயலு மருள்விளையு முத்தமுகவோ
மாகதநி றத்தபய மனுசரித சக்ரதர மதலையிதழ் முத்தமருளே.()

ஒருபனைப முத்துநிரு மொழுகுகனி பொற்கனியி லுலகிடர் கெடுத்ததறிவோ
மொருபனைகி ழித்ததனி லுவரிசிறு கப்பெருக வொருநதி வகுத்ததறிவோ
முருகுகமழ் கச்சிபுக முழுவதும்வி ளக்கவிதி முறைமையி லழித்ததறிவோ
முழுசலந திக்கரசர் முடிகொடுவ குத்தகரை முகிலொடவ மைத்ததறிவோ
மிருபுறமு மொக்கநின தொருபுலிபொ றிக்கவட விமகிரிதி ரித்ததறிவோ
மிகன்முகரி முக்கணிலு மொருகணிழி யக்கிழியி லெழுதுகண ழித்ததறிவோம்

வருகலிவி லக்குவன விவையிவைகொ டுத்தகதை வழிவழிபி
டிப்பதறிவோ
மாகத நிறத்தபய மனுசரித சக்ரதர மதலேயிதழ் முத்தமருளே. ()

வெருவருமு கக்கடல்கள் வரவரவி ருக்கவயன் விரைதரும லர்க்கை
தருவோம்
விடமொழிய வெப்பொழுது மமுதுகடை யக்கடையவிரைவதொ
ரளக்கர்தருவோ
முருமெனமு ழக்கமெழு முருகிய மழைக்கதிர்வ சிறுபறையு
ருட்டதருவோ
முருகவடி வித்துவிழவெளிறுரைதி றக்கடவு ளுருகெழுக
லப்பைதருவோ
மருநடந டித்துநின தறிதுயில றத்திசையி னரவரசி
னுச்சிதருவோ
மழகொடுதி ருக்கைவளை திகிரிகளினெப்புடைய வலகதிரி
ரட்டைதருவோம்
வரிசையின ளித்தருள வளைகளெறி கச்சியினின் மறைநிதிவெ
றுக்கைதருவோ
மாகத நிறத்தபய மனுசரித சக்ரதர மதலேயிதழ் முத்தமருளே.

துளவுகம ழுத்தழுவு முறைபுகுது றைக்குமரி குலசெழியர்
தத்தைபெறுவாள்
சுரருலக மெட்டுமது தொழுகுலம்வி ளக்கவரு துறைகெழுகி
ழத்திபெறுவா
ளிளநிலவெ றித்தவெய முகிணகையி ழைத்தெரிவை யெழுபுவன
மித்தைபெறுவா
ளிருளறவ ளைந்திலகு திகிரியிலி டத்தனுவி னிதமரு
நித்தைபெறுவா
ளளவிறலே பெற்றபிளே தமிழ்முளரி தழ்த்தவிசி லலகில்பரி
சுத்தைபெறுவா
ளலேகடல்கு ளித்தபொழு தழகியபு யத்திலெழு பரிமிதைவி
தத்தைபெறுவாள்
வளவளவி றப்பெரிய பரவையக லத்துமகிழ் வளர்சகர
முத்தைபெறுவாள்
மாகதநி றத்தபய மனுசரித சக்ரதர மதலேயிதழ் முத்தமருளே.()

முத்தப்பருவ முற்றும்.